

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Rákóci Parcsétich Félix.

* 1839. † 1889.

Elhullott az erős, Libanon cédrusát le-
dönté a vihar! . . .

Közéletünket súlyos veszteség érte.
A vármegye egyik legtiszteltebb alakja,
a közélet nagy díszje, a társadalom nagy
míveltségsű, nemeslelkű tagja, Ujvidék
és Baja városok főispánja: *rákóci Par-*
csétich Félix jobblétre szenderült!

Mély megdöbbenéssel állunk a sors sujtó
keze előtt, mely megfosztott tőle. Férfikora delén,
munkaereje teljében ragadta el a kegyetlen halál,
hagyván hátra bánatot, veszteséget és utánna
sokáig huzódó emlékeztet. Nyitott könyv volt az
ő élete, melyből megtanulhatjuk, mint dobog az
igaz hazafitú szív, minő legyen a közigazgatás,
a szép és igaz kultusza iránti hő lelkesedés. Benne
a hit összeolvadt a tudással, a munka az ideállal,
a szív az értelemmel!

Rákóci Parcsétich Félix — vármegyénk elő-
kelő nemesi családjának sarja — 1839. évben
Szabadkán abban az időben született, midőn ha-
zánk egén százados, sötét éjszaka után az ébredés
hajnalpirja kezdett derengeni. Mint gyermek
látta e hajnal keltét, mint ifjú látta elborulását.
Szüleit korán elvesztvén, nevelésének gondja nagy-
szülőire maradt és ezeknek körében élte a zsenge
gyermekkor éveit. Gimnáziumi tanulmányait szülő-
fölkjén kezdette, Baján, majd Pécsen folytatta és
fejezte be. Ifjúsága azon időkre esik, midőn a
magyar gimnáziumok tantermeiben a nevelés lel-
kes bajnokai, a honszeretet lángját csak titkon
éleszthették az ifjúság szívében. S az akkori vár-
megyei ifjúság — melynek kebeléből egy Sándor,
Schmausz, Rónai, Szulik, Csupor, Jusits stb. ke-
rültek ki — hazafias nagy eszmékért lelkesedett,
szívében égett a honszeretet és ott élt a hit,
mely szárnyat adott tetterjüknek, hogy az el-
nyomott haza újra fényre derül. Parcsétich esze,
szíve a nagy nemzeti törekvések által áthatott
hazafias légkörben fejlődött, abban a korban, mely
erősen ragaszkodott a legnagyobb magyar által
kimondott politikai hitvalláshoz: Magyarország
nem volt, hanem lesz!

Gimnáziumi tanulmányait sikerrel befejezvé,
nagyszülei óhajára a papi pályára készült, de
csakhamar mint ifjú jogászt találjuk. Jogi tanul-
mányait elvégezvén, mint ügyvéd telepedett le
szülőföldjén, Szabadkán és rövid idő alatt alapos
képzettsége, szorgalma, munkakedve által előkelő
hírnévre tett szert. A közbizalomban és tisztelet-
ben egyre emelkedett és szülővárosa őt, az alig
27 éves ifjút tisztí főügyészének választotta meg.
Tehetsége, törhetetlen jelleme és arany tiszta ma-
gyarsága előtt tisztelettel hajoltak meg. 1872-ben
szülővárosa bizalma az országgyűlésbe küldé, hol
mint a ház jegyzője működött. A közjegyzői in-
tézmeny behozatalával *Ó-Becsére* kir. közjegyzővé
neveztetett ki. Ez állásában is nagy bizalomnak
és szeretetnek örvendett. Itt is mindig minden
tétében a közjó vezérelte. E város minden alkalmal-
mal meg tisztizelő kintintetésben részesíté, szre-
tettel, tisztelettel ragaszkodott hozzá és díszpol-
gárának választá meg.

Itt kereste föl a kormány bizalma, kinevez-
vén őt *Ujvidék* város főispánjává. Erős kezeibe
vevén e város kormányzatát, alkalma nyílt tehet-
ségeit sok irányban érvényesíteni. S üdvös mű-
ködésének legnagyobb érdeme, maradandó emléke
az: hogy *Ujvidéken* érvényt tudott szerezni a
magyar államnének. Ő bátran kibontá a lobo-
gót, melyre a *testvériség* a *nemzetiségben* szent jel-
szava volt fölírva. Ennek érvényre emelésében,
ha a szükség úgy kívánta, párját ritkító erély-
nek adta tanujelét, úgy, hogy a nemzetiségi lel-
kiismeretlen igazgatók félve vonultak vissza. Való-
ságos villámhárító volt, mely az *ujvidéki magyar-*
ság körül *erőtlen nyugalmat* tudott állandósítani.

Mert *Ujvidéken* a nemzeti tértelenség hosszú
évszora alatt úgy alakultak a viszonyok, hogy e
város társadalmának zöme, minden egyéb inkább

volt, mint magyar. Az a maroknyi magyarság,
melynek szívében a magyar haza iránti ragasz-
kodás élt, az ottani németiség meggyökeresedett
törekvései és a szerb aspirációk közepett, nagyon
lassan tudott tért foglalni. Nem volt vezére, ki a
haladás utirányát kijelölte volna. *Parcsétich Félix*
lett e vezér! S nem csak a magyar állameszme,
mely minden jó magyar szív legfőbb hevülete,
aratott az ő vezérlete alatt diadalt, hanem még
öntudatra is fölkelté a szendergő ragaszkodást a
magyar haza iránt. A nemzetiségi államellenes
törekvések, melyek a magyar állam alapját tá-
madták meg és annak testén egykor sok sebet
ütöttek, ha nem is szüntek meg teljesen, *de el-*
vesztették akut jellegüket.

Parcsétich mindig talpon állt a magyar nem-
zetiség szolgálatára és a magyar állameszme
rendíthetetlen harcosa és hő öre volt. Az ő tapin-
tata megtalálta a helyes módot a különböző nem-
zetiségű körök egyesítésére. Örökké emlékezetes
marad azon beszédje, mellyel a karlócai patriar-
chát ennek jubileuma alkalmából üdvözölte, a
többi közt így szólván: „*Egy Isten a mennyben,
egy nap süt az égen, egy haza földje táplál mind-
annyunkat! Vallásukat hazánkban a szerbek külön
autonómiával gyakorolják, nemzeti nyelvüket külön
ápolhatják, de az apostoli magyar király iránti tör-
hetetlen hűség mellett, mint a haza közös gyerme-
kei kell, hogy kiválóan szeressék közös édes hazán-
kat, a magyar hazát!*” Ő nagyrészen visszahó-
dítá a nemzetiségek elhidegült szíveit, pedig ezek
visszahódítása fontos és nehéz feladat. Ehhez
nemcsak tapintatos ész, hanem ennél sokkal több
emelkedett érzés, melegen érző szív kellett. Ő
birta mind a kettőt. A karlócai szerb kongressz-
szusra kir. biztosul a korona és kormány bizalma
többször őt küldötte ki és neki mindig sikerült a
viták tulmagasan járó hullámain szeretetre méltó
modorával, igazságszeretettel lecsendesíteni, úgy,
mint a kongresszus tagjai részéről nem egyszer
lelkes ovációk tárgya lett.

Nem régen *Baja* város főispánjává is kine-
veztetett. E város előrehaladását törhetetlen erély-
lyel előmozdította és ott nem egy üdvös alkotás
fogja nevét hirdetni. Működésének süllypontja azon-
ban *Ujvidékre* esik; e város ügyeinek föllendü-
lését, közhasznú intézményeinek virágzását *Par-*
csétich Félixnek köszönheti. Neve e város törté-
netével egybe van olvadva és működése idejét,
mint *Ujvidék* fölvirágzása korát fogják emlegetni
késő unokák.

Ujvidék hálás volt iránta. Családi ünnepeit
a város ünnepeinek tekinté és ilyenkor mindig a
hála, bizalom és szeretet ezer jelyével halmozta
el. S ő megnyitá fényes uri házát a jó ügy hi-
veinek, barátsággal ölelte keblére és az iránta
érintett tisztelet csodálattá, meleg rokonszenvvé,
lelkesedéssé nőtt. Nemes, szerető szív volt, mint
midőn galyakká szíjjeloszlik a fa, úgy volt az
ő baráti lelke elágazva barátai között.

Családi szentélye felett a szeretet, a boldog-
ság napja tündökölt és hinté áldáshozó sugarait
szerető feleségére, gyermekre, rokonra!

A hős leroskad, a zászló kihullt kezéből.
Mehalt!

Törekvése, működései, alkotásai sokáig fog-
ják megőrizni emlékeztetét. Lángoló hazafisága,
nemes szíve, művelt lelke és a szeretet, mellyel
mindenki iránt viseltetett, sokáig lesznek feledhe-
tetlenek. Most még csak siratjuk, de nemsokára,
midőn keresni fogják szemünk és nem látjuk
májd az alvidéki magyarság hő örét, rendületlen
támaszát, tanácsadóját, politikai vezérét és látni
fogjuk, hogy csak hült helye van: akkor fog
előttünk állani a veszteség egész mérhetetlen-
ségében.

Ő nincs többé! Nem vehetjük körül alakját
szeretettünkkel, öleljük hát körül koporsóját bá-
natos emlékeztetéssel és tegyük le reája egy becsü-
llettel lefolyt nemes élet elismerésének a kegyelet
hervadhatatlan virágaiból font koszorúját!

Legyen neki könnyű a hant. Mi megtartjuk
emlékét sirunkig!

Tisztelet emléken! Áldás hamvain!

Don Carlos.

Városi közgyűlés.

1889. április 24-én.

1. Polgármesteri jelentés.

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Folyó évi ápril havi jelentésemet tiszteletteljesen a
következőkben terjesztem elő:I. A közigazgatási ügydarabok közül március hó
végével hátralékban volt 465, e hóban beérkezett 1070,
összesen 1535 ügydarab; ápril hó folyamán elintézett-
vén 1253, hátralékban van 280.II. Az árvászeki ügydarabok közül március hó vé-
gével hátralékban volt 45, ápril hóban beérkezett 78,
összesen 123 ügydarab. Ebből ápril hó folyamán 83 el-
intézettvén, hátralékban van 40.III. A községi bíróságnál március hó végén hátra-
lék nem volt. Ápril hóban beérkezett 119 ügyszám, mely
mind elintézést nyert.IV. A kapitányi hivatalnál ápril hó folyamán be-
érkezett 491 ügydarab, melyből 474 elintézettvén, hátra-
lékban van 17.A közbizottság állapota kielégítő volt. Tüzeset 3
fordult elő, melyek között a legutóbbi folyó hó 22-én
hajnalban a város tulajdonát képező ó-sztapári család-
épületet emésztette fel. Erre vonatkozólag feleltem,
miserint az elégett épület annak idején tűzkár ellen
biztosított.

Eltoloncoltatott e hóban 1, áttoloncoltatott 4 egyén.

V. A városi közigazgatási ügymenet e hó folyamán
teljesen kielégítő volt; sőt a tisztikar az év első negye-
dében beérkezett ügydarabokat már teljességgel elin-
tézte. A hátralékos adóügyi munkálatokkal foglalkozó
rendkívüli munkaerő jelenleg az 1885. évi adókönyv
végleges lezárásával foglalkozik. A közigazgatási végre-
hajtás eredménye az évnek ezen aránylag legkedvezőt-
lenebb időszakában a korábbi hónapok eredményéhez
képest kedvezőtlenebbnek mutatkozott és pedig befolyt
e hóban:

1. Állami adó 6621 frt 40 kr.
2. Városi pótlék 1676 frt 30 kr.
3. Hadmentességi díj 85 frt — kr.
4. Koresmáltatási díj 336 frt 59 kr.
5. Birtokváltási díj 36 frt 58 kr.

VI. A tanács ügyosztályai tekintetében, figyelemmel
az egyoldalú kiképzés folytán bekövetkező hátrá-
nyokra, oly célból, hogy az egyes előadók a közigazga-
tás különböző agraiban kellő tájékozást szerezhessenek,
a községszolgálat érdekében a múlt hó folyamán akként
intézkedtem, hogy az eddig katonai és árvaügyi elő-
adóként működő dr. Falcione Nándor tanácsnokot az
adóügyi osztály vezetésével; Maximovits Szilárd tanács-
nokot, annak előtte közmívelődési és kórháziügyi elnököt
a katonai és árvaügyi szakma ellátásával; végül a
kórháziügyi és közmívelődési ügyosztály teendőivel
Thurszky Jenő tanácsnokot, az adóügyi osztály korábbi
vezetőjét bízam meg.VII. Végül tiszteletteljesen jelentem, miserint a
vallás- és közoktatásiügyi miniszter ur öngyméltósága a
helybeli alsófokú ipariskola költségeihez a lefolyt hóban
400 frt állami segélyt utalványozott; továbbá, hogy az
ugynevezett esendőrlaktanya épületének bérbeadása tár-
gyában a helybeli honvédszolgálat parancsnoksággal kö-
tött szerződést a nagyméltóságú honvédelmi miniszter ur
helybenhagyáni méltóztatott.Az előadottak után tiszteletteljesen javaslatba ho-
zom, miserint jelentésemet tudomásul venni méltóztatassék.

Helyeslőleg tudomásul vétetik.

2. Gróf Szapáry Gyula földmívelés-, ipar- és keres-
kedelemügyi miniszter ur öngyméltóságának leirata ki-
neveztetése tárgyában. Főlíratilag üdvözölni határozatik.3. Belügyminiszteri leirat a hitfelekezeti iskolák
évi segélyösszegének felemelése tárgyában hozott köz-
gyűlési határozatok jóváhagyása iránt. A római katho-
likusok évi segélye 13,680 frt 70 krról 16,742 frt 58
krra, a görög keletiéké szintén 13,680 frt 70 krról
14,700 frtra, a zsidóké 851 frtről 1000 frtra emelve,
jóváhagyatik s utasittatik a város, hogy a felekezetekkel
szabályszerű szerződést kössön.4. Belügyminiszteri leirat a városi vadásztérlet
ujabbi hat évre leendő bérbeadási feltételeinek megáll-
apítása iránt. A kifejtett élénk vitában Széchenyi, Barthal,
dr. Margalits, Ambrozovits Gyula vettek részt. A tanács
a lóháton való vadászatot és agarászatot, mint a mely
a gazdákra hátrányos, kizáratni kívánja; nemely urak
ellenben — többek közt olyanok is, akik a saját föld-
jüket külön zárták — a teljesen szabad vadászat mellett
foglaltak állást. A tanács javaslata 48 szóval 14 ellen
elfogadtatott.5. Polgármesteri jelentés a még felveendő 250,000
frtnyi laktanyaépítési kölcsön kedvezőbb feltételeinek
kieszközlése iránt a pesti kereskedelmi bankkal folytatott
tárgyalások eredményéről. E tárgyalás pénzben kife-
jezve 12,800 frtot jövedelmezett a városnak, amennyiben
a kölcsönkötvények a hátralévő összeg erejéig az eddigi
95 frt helyett 97 frton váltatnak be, a törlesztési kamat
5 frt 60 krról 5 frt 55 krra szállittatik és a 2800
frtba kerülendett betáblázás elengedtetik. A polgármester
buzgó utánjárását ily hangosan beszélő siker koronázta.6. Polgármesteri jelentés a városi árvászeki egyik
tagjának a közigazgatási bizottságba leendő kirendelése
iránt. Kiküldetik Vukicsévits Péter helyettes polgármester.

7. Polgármesteri jelentés a laktanyaépítésnek a budapesti cs. kir. műszaki igazgatóság kiküldött által katonai szempontból leendő ellenőrzése tárgyában. Nehogy később a felülvizsgálatnál kellemetlenségek merüljenek fel; 5—600 firt az ellenőrző cs. és kir. százados uti költségeire folyósították.

8. Az 1888. évi városi zárszámadás. Tudomásul vétetik.

9. A közező-évi 1888. évi zárszámadása. Tudomásul vétetik.

10. A nyugdíj-alap 1887. és 1888. évi zárszámadása. Tudomásul vétetik.

11. A fogyasztási adót kezelő választmány 1888. évi megvizsgált számadásai. Tudomásul vétetnek.

12. Az árvapénztár 1888. évi megvizsgált számadásai. Tudomásul vétetnek.

13. A Falcione Gyula-féle ösztöndíjalapítvány és egyéb alapítványok 1888. évi zárszámadása. Tudomásul vétetik.

14. Pénzügyi és gazdasági bizottság előterjesztése az 1889. évi költségvetésről szükségleti részének VI. cím 3. tétele alatt „vidéki kórházakban ápoltak” költségeire előirányzott 1200 frtnyi hitel kimerülte folytán engedélyezendő póthitel tárgyában. Engedélyeztetik.

15. Schöffner József zombori lakosnak a helybeli iparos tanuló javára tett 500 frtos ösztöndíjalapítvány. A nagylelkű adakozónak jegyzőkönyvi köszönet szavaztatik.

16. Szatmár-Németi sz. kir. város átirata az italmérségi jog kártalanításáról szóló törvény végrehajtása tárgyában kibocsátott pénzügyminiszteri rendelet némely rendelkezése ellen intézett feliratának pártolása iránt. Tudomásul vétetik.

17. Laktanyaépítési bizottság előterjesztése a vállalkozó keresetnek mikénti utalványozása tárgyában. A szerződés 28. §-a szerint csak teljesített munkák után kérhet fizetést, tehát az összes vastartányok árát a közgyűlés nem utalványozza ki.

18. Nyugdíjkezelő bizottság előterjesztése Parcesities Antal írnok nyugdíjaztatása tárgyában. Nyugdíjaztatik.

19. Nyugdíjkezelő bizottság előterjesztése Nicolies Kornél írnok és Siskovics István öröklőlegénynek a nyugdíjintézménybe leendő felvétele iránt. Fölvétnetnek.

20. Nyugdíjkezelő bizottság előterjesztése néhai Ivanovics Ferenc öröklőlegény özvegyének temetkezési költségek és özvegyi nyugdíj iránt beadott kérvénye tárgyában. Utalványoztatik.

21. Kapitányi hivatal előterjesztése egy újabb próbavásár engedélyezése iránt. A májusi vásár kifizetnek.

22. A sikarai italmérségi jog bérbeadása iránt megtartott árverés eredménye. Tudomásul vétetik.

23. Városi földék bérbeadásának eredménye. Tudomásul vétetik.

24. Szabó Sándor ügyészégi írnok fizetési előleg iránti kérvénye. A kért előleg utalványoztatik.

25. Kapdemörd György pénztári tiszt kérvénye szabadságidő és fizetési előleg megadása iránt. A szabadságidő megadatik, a fizetési előleg utalványoztatik.

26. Zarubszky János negyedemester kérvénye fizetési előleg iránt. Utalványoztatik.

27. Laloszevits István iktató kérvénye szabadságidő engedélyezése iránt. Engedélyeztetik.

Hirek.

Béla napján a vármegyei tisztikar s a közgazdasági bizottságban képviselt államhivatalnokok, testületileg tiszteltek a szeretve tisztelt vezér, Sándor Béla főispán urnál. A tisztelgők érzelmeit az alispán ur ékes szavakban tolmácsolta, különösen kiemelve azt a köztudomású jöszivet, mely „mint a Méltóságos ur személyének legbecselebb árnyéka, őt a szigor s pontosság bírói székére is elkíséri.” Erőteljes utalván még a jelen évben megejtendő nagy tisztújításra s ahhoz az öntudat reményein s a kötelesség kellő teljesítéséből eredő bizalmon kívül, öméltségének igazságszeretetéből is megnyugvást merítvén, kívánja az ünnepeket, hogy a mai nap örömeit magas családja s öt atyjukként szerető tisztviselői között, még igen sok éven át megoszthassa. — Öméltséga szokott kerestelen egyszerűséggel felelt. Megköszönte a megtiszteltetést, a minden alkalommal tapasztalt hivatalbeli szolgálatkésztséget s biztosítván a tisztelgőket változhatlan jóindulatáról, nekik s öveiknek viszont minden jókat kívánt. — A városi tisztikar élén dr. Csíhás Benő igen szépen átgondolt beszéddel tisztelt, mire igen kegyes és jóleső választ adott az ünnepele. A tanári kar képviselőit dr. Margalits Ede igazgató vezette. — Végül jött a legérdekesebb, mert legtrikább deputáció, a zombori esperesi kerület 18 papja, Mészner István esperes, bezdáni plébanos vezetése alatt. A papságnak tisztelgése a névnap iüdvívánatokon túl a Sz. Gergely lovagrenddel való kitüntetésre is kiterjedt s ennek hosszu és boldog viseléséhez is szerencsét kívánt. — Tiszteltek még testületileg a tűzoltók, Városy László főparancsnok, és az iparosok Schöffner József vezetésével. Azonkívül a helybeli más hivatali testületek főnökei és tagjai, valamint számtalan magányegének.

Magas látogatás. Török tábornok, a csendőrség főparancsnoka, szemlétjén a helybeli csendőrszárnyparancsnokságot is meglátogatta a napokban és a tapasztalt fölött teljes elismerését fejezte ki.

Kinevezés. Thim József, lapunk derék munkatársa, a gráci egyetemi kórházhoz alorvossá nevezetett ki.

Athelyezés. Franzl Ferenc es. és kir. főhadnagy, saját kérelmére a m. kir. honvédség kebelébe fölvétnetett és a városunkban székelő 5-ik zászlóaljhoz helyzetetett át.

Athelyezés. Zsulyevits Mátyás titeli járásbíró-sági segédtelekőnyvezető a zombori kir. törvényszékhez helyzetetett át.

Árviz. A Tisza április 24-én Szegednél elérte a 87 méter magasságot. A védekezés lázas izgalommal foly. Martonos közég végveszélyben forog, már csak a tavaly készült új gát védi. Mátéházi Matkovics Lajos főszolgabíró a múlt évben szerzett szerencsés praxissal vezeti a védekezést. A viharosra forduló idő végezetessé válhatik ezen sokat sanyargatott községre.

Közgyűlés. Zombor sz. kir. város rom. kath. egyházközsége 1889. évi április hó 28-án d. e. 10 órakor a városháza nagytermében közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. Kiküldöttség jelentése, a ka-

locsai főszentszék m. évi 161. szám alatti leiratra és az egyházpénztárak lezárólatása iránt tett panaszok elintézésé iránt teendő sürgető felterjesztés tárgyában. 2. A magyar földhitelintézet átirata Loschitz Mór és Jakab bezdáni lakosok által lefizetendő 2100 firt töké tárgyában. 3. Zombori rom. kath. iskolaszék jelentése a költségvetési hiány fedezésére az iskolai alappénztárból nyert 1101 frtnyi összegből 537 firt 78 krnak felhasználása tárgyában. 4. Egyházközségi elnök jelentése az iskolasegélyezési pénztár kiegészítésére az iskolai alappénztárból visszatérítés feltétele mellett 900 frtnak folyóvá tétele tárgyában. 5. Dalmay József jelentése az 1887. évi iskolai alappénztári számadásnak megvizsgálása tárgyában. 6. Zombor sz. kir. város tanácsának értesítése az elemi fiúiskola mellett lévő tornaudvarnak a zombori sport-egylet részére ideiglenes használatra történt átengedése tárgyában. Netalán időközben beérkezendő sürgő tárgyak. Zomborban, 1889. évi április hó 23-án. Dr. Csíhás Benő, polgármester, mint egyházközségi elnök.

Utazási és működési tervek a cs. és kir. 23-ik, 6-ik és 86-ik számú gyalogezrednek hadkiegészítési kerületeiben és a m. k. honvédséget illetőleg 1889-ik évben végrehajtható újoncállításról. A 23-ik gyalogezrednél és honvédségnél: Apatinban május 11., 13., 14. és 15-én. A felhívott hadkötelesek korosztályonkénti száma: I. k. o. 357, II. k. o. 233, III. k. o. 157. Zomborban május 16., 17., 18., 20-án (21., 22., 23-án Zombor város). I. k. o. 278, II. k. o. 225, III. k. o. 168. Almáson május 25., 27., 28., 29-én. I. k. o. 373, II. k. o. 288, III. k. o. 244. Baján május 31., június 1., 3., 4-én. I. k. o. 296, II. k. o. 195, III. k. o. 151. — A 6-ik gyalogezrednél és a honvédségnél: Ujvidéken május 11., 13., 14., 15., 16., 17-én. I. k. o. 417, II. k. o. 322, III. k. o. 271. Palánkán május 20., 21., 22., 23-án. I. k. o. 268, II. k. o. 230, III. k. o. 190. Hódásághon május 25., 27., 28., 29-én. I. k. o. 283, II. k. o. 212, III. k. o. 175. Kulán május 31., június 1., 3., 4-én. I. k. o. 304, II. k. o. 252, III. k. o. 188. Zsalyán június 6., 7., 8-án. I. k. o. 160, II. k. o. 136. Titelen június 11., 12., 13-án. I. k. o. 173, II. k. o. 129, III. k. o. 91. — A 86-ik gyalogezrednél és honvédségnél: Zentán május 13., 14., 15., 16-án. I. k. o. 315, II. k. o. 179, III. k. o. 136. Zenta városában május 17., 18-án. I. k. o. 192, II. k. o. 120, III. k. o. 70. Ó-Becsén május 20., 21., 22., 23-án. I. k. o. 364, II. k. o. 243, III. k. o. 186. Topolyán május 25., 27., 28., 29-én. I. k. o. 366, II. k. o. 300, III. k. o. 168. — Kelt Zomborban, 1889. évi április hó 21-én. Selmausz Endre, alispán.

Halálozás. F. hó 18-án Bulkesz község derék ág. ev. hitv. lelkésze, Pfeiffer István jobblétre szenderült. A család a következő gyászjelentést tette közzé: Özv. tiszt. Pfeiffer Julia szül. Illés a maga, — nemkülönben özv. Pfeiffer Mária megboldogultnak anyja, Pfeiffer Ferenc és neje, Pfeiffer Károly és neje testvérei illetve sógorai, Illés Pál és neje íjja illetve nap, Martin Sándor és neje sógora illetve sógorója és számos rokon nevében, a fájdalom legmélyebb érzetével tudatja felejtetlen férjének tisztelőleg Pfeiffer István ág. ev. hitv. lelkésznek f. évi április hó 18-án délutáni 1 órakor élte 40-ik, házasságának 13-ik, lelkészkedésének 15-ik évében rögtön történt gyászos elhunytát. A boldogult hitl tetemei szombaton f. hó 20-án délelőtt 10 órakor fognak az ág. ev. hitvallás szertartása szerint örök nyugalomra tétetni. Bulkeszen, 1889. évi április hó 19-én. Aldás és béke hamvaira!

Temetés. Bulkeszről írják: Pfeiffer István ág. ev. lelkész f. hó 20-án nagy részvét mellett kísérték örök nyugalomra. A felkoszoruzott koporsót a paplakról a templomba kísérték, ahol Petry Károly új sóvele lelkész igen szépen beszélt a meghalt kartársról, a temetőben pedig Illgen Antal bulkeszi adminisztrátor magvas beszédben búcsuztatta a megholtat hivatól. Kartársain kívül résztvettek a temetésen még a petrováci, szilbási, kulpini stb. lelkészek. A távol lakó rokonok közül a megboldogult öccse, Pfeiffer Ferenc Bajáról jelent meg a temetésen. Béke poraira!

Az országos erkölcsnemesítő egyesület azok számára, a kik az 1889-ik év folyamában Magyarországon legtöbb községben s legtöbb tagot számláló mértékletességi egyesületet alakítanak, száz o. é. frtnyi jutalmat tűz ki, megjegyezvén, hogy az egyesülésnek az országos erkölcsnemesítő egyesület által elfogadott alapszabályok, tehát nem szükségképpen a szesz italoktól való teljes tartózkodás alapján kell történnie; hanem elég, ha a tagok általában mértékletességre, de ez esetben egész életükre kötelezik magukat, valamint, hogy azoktól ne eskül, hanem csupán becseletükre való hivatkozással fogadalmat kívánassék. Ezen pénzbeli jutalmon kívül az illetőknek, valamint azoknak, a kik kevesebb ilyen egyesületet szerveznek, elismerő oklevelek fognak adatni. A jutalmak, illetőleg oklevelek elnyerésére nem szükséges okvetlenül, hogy az alakított jelentkezzen; a jelentés másoktól is származhat, az egyesületek alakítása és azok tagjainak száma azonban mindenestre az illető hatóságok bizonyítványaival igazolandó lesz. A mértékletességi egyesületek alapszabályai kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek. A megkeresések orsz. erkölcsnemesítő egyesülethez, Budapestre címzendők. Az egyesület szándéka lévén illető működését az ország valamennyi részére kiterjeszteni, egyelőre a dunántúli kerületben lakó egy nő, mint férfi olyan belső eselések számára, akik ugyanazon gazdánál, illetőleg családnál legalább 30 esztendő óta megszakítás nélkül hiven szolgálták s magukat ezen egész idő alatt erkölcsösen viselték, egy ötven és egy huszonöt frtnyi jutalmat tűz ki, elsőbbség fogván adatni azoknak, a kik a gazdát, vagy annak családja tagjait ragályos betegségben önfeláldozással ápolták, vagy saját életük veszélyeztetésével valamely más veszedelemből kimentették. Azon pénzbeli jutalmon kívül ugy a díjazottaknak, mint esetleg másoknak diésőr oklevelek is fognak adatni. A jutalmak, illetőleg oklevelek elnyerésére nem kívánatik okvetlenül, hogy az illető eselések pályázzanak, elég, ha a gazdák jelentik; ezeknek, valamint az illető hatóságnak és a lelkésznek bizonyítványai azonban mindenestre szüksségek. A jelentkezés, illetőleg a bejelentés határnapja 1889. május 1.

Választás. F. évi április hó 18-án Hódáság község képviselőtestülete által egyhangulag Szendy István segédjegyzővé megválasztottat.

Szabadkáról a városi menetjegyviroda május 14-én két hétre érvényes olcsó térti jegyekkel kirándulást rendez Budapestre. II. osztály 7 firt 40 kr, III. osztály 5 firt 30 kr oda és vissza.

Gyászlap. Parcesities szül. Majoros Klára a maga és gyermekei: László, Szép Blanka Morvay Akosné, Szép Irén Vissy Károlyné, Dr. Szép Dezsó, valamint testvérei: Kaics-Majoros Katalin, Majoros Borbála és Majoros István nevében is mély fájdalomtól lesújtott szívvel jelenti, hogy eifelejtethetlen jó férje, gyermekeinek szerető atyja Méltóságos Parcesities Félix úr Ujvidék szab. kir. és Baja törvényhatósági joggal felruházott városok főispánja, a titeli tiszadunai töltésfentartó-társulat kormánybiztosa, a szerb. kir. Takova rend középkeresztése stb. f. évi április 20-án éjjeli 1 órakor, életének 50., boldog házasságának 19. évében szívzélhűdés folytán az Urban elhunyt. A drága halott hitl tetemei ez évi április hó 22-én délutáni 4 órakor a rom. kath. egyház szertartása szerint megaladtván, ugyanakkor a városi rom. kath. temetőben levő családi sírboltban fog örök nyugalomra helyettni. Az engesztelő sz. miséldozat a boldogult lelki üdvéért szintén f. hó 29-én délelőtt 9 órakor fog a r. kath. egyházban a Mindenhatóknak bemutattni. Ujvidéken, 1889. évi április hó 20-án. Legyen örök áldott emlékezete!

Iskolaszéki ülés volt csütörtökön. A szabadságot Berger Antal átvette osztályát, s így helyettes Rezsnyai Ilona felmentetett. A központi fiúiskola földszintje iparkiallításra célra átengedettni. A tanítók fizetésjavítás iránti kérvénye a jövő közgyűlésre naplatatott el.

Körözés. Lopás büntetével vádolt Hintersehr Lőrinc, ismeretlen tartózkodású egyén, országos körözésére elrendeltni, felhivatnak az ország összes hatóságai és bíróságai, miszerint nevezett az alábbi személyleírása alapján saját területükön nyomoztatni, feltalálása esetén őt a kir. trvszékhez átkísértetni sziveskedjenek. Személyleírása: almási Bácsm. születésű, 35 éves, r. kath., zömök termetű, arca gömbölyű, szeméi kékeseek, szemöldöke szőke, orra és szája rendes, haja gesztenye színű, szakála nincs, különös ismertető jele kissé kancsal. Szabadkai kir. trvszék.

Halálozás. Lugumerszky Miklós nyugalmazott pénztárnok f. hó 25-én meghalt.

Lopás. Gákován Héger Pétertől, ismeretlen tetesek az udvarra nyíló ablak betörése után ágynevet és egy sárgabőrű subát, 100 firt értékben, loptak el.

Petrovoscillőröl írják: A vármegyei hatóság ama erőyes föllépésének, mellyel a községet meddőn heverő földjeinek értékesítésére szoritotta, eredménye a következő. Kukoricá földék után befolyt 10145 firt 64 kr, mely összegből 10,000 firt a vasútra fordítatott. Törtelen járásföldért befolyt a külső járáson 5928 firt 52 kr, a belső járáson 5876 firt 41 kr; összesen 11804 firt 93 kr. A község körül mintegy 100 holdnyi legbecsebb terület most is kiadatlan hever, de erről majd jövőre.

Ingyenes fürdő használat. Abauj-Torna vármegye területén fekvő stoósi hidegviz-gyógyfürdő kezeléség folyó évi március 26-án kelt beadványában azon ellátározásról értesít, illetve azon ajánlatot teszi, miszerint a belügyminiszterium alá tartozó közigazgatási tisztviselőknak a folyó 1889. évi fürdőidény alatt u. m. május hó 20-ától június 25-éig, ismét ugyancsak f. évi augusztus 25-étől szeptember 25-ig terjedőleg: a gyógyfürdő intézetében tíz (10) butorozott lakszobát ingyenes használatra azon kedvezménytel kész átengedni, miszerint a napi ágynevetért csak 20 kr, az újságilletménynek pedig csak fele része fog számítottani. Részemről ezen ajánlatot elfogadva, azt oly felhívással hozom a törvényhatóságoknak tudomására, hogy azon közigazgatási tisztviselők neveit, kik egészségük helyreállítására céljából ezen kedvezményes helyeket elnyerni óhajtták, a gyógykezelés szükségességét igazoló orvosi bizonyítvány csatolása mellett, tekintettel különösen a kérvényezőknak anyagi viszonyaira, vélem legkésőbb folyó évi április végéig közöljék és ez alkalommal az iránt is nyilatkozzanak, hogy az illetők a kedvezményt a fentjelzett időszakok melyikében óhajtanák igénybe venni. Megjegyezvén, hogy a fent megjelölt határidőn túl bejelentettek csakis annyiban lesznek figyelembe vehető, amennyiben netalán be nem töltött helyek állanak rendelkezésre. Budapestén, 1889. évi április 11-én. Baross s. k.

Esküvő. Butter-Walter Antal helybeli felérnemű kereskedő május hó 11-én esküszik meg a szép Karnász Berta kisasszonnyal.

Leégett. Az ó-stapári uton levő esárda vasárnap éjjel kigyulladt s elégett. A tűz keletkezése ismeretlen.

Az ujvidéki polgármester figyelmebe. Az ujvidéki községi bíró, ugy látszik nem tudja vagy nem akarja tudni, hogy Zombor Magyarországon van. Erre vailanak legalább azok a következetesen szerb nyelven kiállított idézések, melyeket a helybeli hatóságokhoz ártesz. Jó lenne megmagyaráztatni a bíró urnak — kit különben Sztratimirovitsnak hívnak — hogy az állam hivatalos nyelve a — magyar.

Körözés. Váci Ferenc, Baranyam., torma községi születésű és illetőségű, 26 éves, r. kath., alacsony termetű, gömbölyű arcú, kék szemű, rendez orru és száju, szőke hajú, kocsis, a szabadkai kórházban f. hó 7-én lopást követvén el, megszökött, feltalálása esetén ide kísérendő. Szabadkai rkapatányásg.

Halálozás. Kovacsits szül. Vukiesevits Milica, Kovacsits Jenő zombori áll. főgymnáziumi tanár neje f. hó 20-án élte 29. évében hosszas szenvedés után meghalt. Temetése f. hó 21-én délután 5 órakor nagy részvét mellett ment végbe. Férjén kívül két kis árva gyermek siratja benne a jó édes anyát.

Eltűnt kereskedő-segéd. Budapestén Pecsánovics Rezső zombori születésű, 18 éves, görögkeleti vallású kereskedőseged már tizennégy nap előtt eltávozott Teréz-körút 17-ik szám alatt levő lakásáról, s azóta nyoma veszett. A redőrség körözeti.

Zsebmetzők. A zsebmetző céh az elmúlt ünnepek alatt városunkban nagyban garázdalkodott. Minden oldalról hallunk panaszokat. Pénzes tárcák, zsebkenedők s sok más hasznos dolgok voltak kiteve az érdekes céh támadásainak. Különösen nagypénteken, a mikor a mitsem sejtő ájtatos hűvek, a szent sírnál végezték imáikat, tartottak a nagy tolongásban és derengő felhomályban bö aratást. Rendőr a templom környékén nem mutatkozott; pedig ha csak egy lett volna ott, tőben visszaphatták volna ellopott holmijukat, s a rendőrség is jó fogást tehetett volna. Véleményünk szerint ilyen alkalmakkor nem volna ép megvetendő dolog, ha a közbiztonságnak csak egy közege is volna kéznél, a gyanus individuumok letartóztatására. Mert mig rendőr megjelenik a helyszínén, addig az ipse már rég ellillant. Ajánljuk tehát ezt, a rendőrkapitányasg figyelmebe!

Melléklet a „Bácska” 33-ik számához.

Körözés. Gombos Örsze, lopás büntette miatt vádolt, zentai születésű, 26 éves, r. kath., hajadon, termete közep, arca hosszús, szeme sárgás, szemöldöke barna, orra és szája rendes, haja gesztenyés, fogai épek, a vizsgálat folyamata közben ismeretlen helyre távozván, nyomozandó s fétalálása esetén a zombori kir. trvszék fogházába szállítandó. Zombori kir. trvszék.

A cukor árak emelkedése mint a „Magyar Kereskedők Lapja” írja, rohamosan halad előre; sőt azt lehet mondani, hogy minden pillanatban emelkednek. A múlt hét óta az ár egy teljes forinttal emelkedett. A készletek mindenütt megrikkultak és azt hiszik, hogy érzékeny cukor hiány fog keletkezni.

Öngyilkosági kísérlet. O-Becsén e napokban, Fuchs nevű zsidó, a ki licitációk alkalmával nagy szerepet játszott, életuntagságból felvágta ereit. A gyorsan alkalmazott orvosi segély O-Beese e tipikus alakját azonban megmentette az életnek.

Vigyázatlanság áldozata. Lerner Antal bajai fűszerkereskedő e hó 17-én d. u. 3 órakor lement tanulóival az üzlete alatt lévő pincébe, hol egy palackot töltöttek meg benzinnel. Ezen alkalommal néhány csepp a veszedelmes olajból észrevétlenül Lerner kezére csöpött. Már távozni készültek a pincéből és a magukkal hozott gyertyát is eloltatták, midőn észökre jutott, hogy még valamit a pincében feledtek. Erre Lerner gyufát gyújtott, de — úgy látszik — közel jött a lánggal a kezéhez, mert az ezen lévő néhány csepp benzín tüzet fogott. A fiu, gazdája kezét égni látván, ijedtében eljett a palackot, mely eltörvén, azonnal lángra lobbant és meggyújtotta mindkettőnek ruháit. Lerner és a fiu erre jayveszékével felrohantak a pincéből és az üzleti helyiségen keresztül az utcára futottak, hol a szomszédok a szerencsétlenül jártaknak azonnal segítségükre siettek és az égő ruhákat részint vízzel leöntötték, részint letépték. A fiu fején súlyosabb, míg Lerner lábán könnyebb sérüléseket szenvedett.

A gabnaüzlet helyzete. A „Magyar Kereskedők Lapja” jelentése. A gabnaüzlet külső képe most meglehetősen kedvezőtlen, mert a múlt héten beköszönött lánghaság tartós maradt. Erre okot első sorban Amerika adott, mely a kedvező aratási kilátások folytán, egyszerre feladta eddigi hausse-pozícióját és ugyanily kilátások befolyásolták az angol és francia piacokat is. A lángha irányzat támogatására talált meg Berlinben is, hol a gabna-branchban nagy bizalmatlanságot idézett elő és a legesekélyebb kínálat is kedvezőtlenül befolyásolja az üzletet. Nektünk azonban nem kellene súlyt fektetni a külföldi árfolyamokra, melyek most kizárólag spekulatív elemektől befolyásoltatnak. Inkább tekintetbe veendő, hogy a fogyasztó országokban még jelentékeny a szükséglet. Németországban tényleg hiány van jó minőségű áruban; a fogyasztás majd mindenütt kevés készlet felett rendelkezik, mert az olcsó árak folytán tartózkodott a bevásárlásoktól. Azért még némileg bizni lehet a campagne hátralévő részében és nézetünk szerint látunk még magasabb árakat, mielőtt a külföldi szükséglet újra jelentkezni fog.

Templomrablás. E hó 16-án éjjel ismeretlen tettesek álkules segélyével behatoltak a bajai izr. templom belsejébe, hol két gyűjtő perzselyt felfeszítvén, annak tartalmával — mintegy 6—7 forinttal — megurogtak. A templomrablókat nyomozzák.

Halálozás. N.-Palánkán f. hó 15-én özv. Kopp Györgyné szül. Bauer Katalin 73 éves korában elhalt. Temetése f. hó 16-án ment végbe.

Arverések. Weisz Miklós 1638 frtra becsült ingatl. május 20. Zombor. — Szakáll Vidor 20,227 frtra becs. ingatl. május 18. Baja. — Basits Tósáné 2,510 frtra becs. ingatl. április 28. Palánka.

Arany lakodalom. Allaga Imre Baja város főjegyzője, jövő hó 9-én ünneplő arany lakodalomát. A ritka szép ünnepevény a vőfélyi és koszorúányi tisztet az aranylakodalmasok uokájára és illetve dedunokájára fogja viselni.

Tűz. Husvéthétfőn Csataalján nagy tűz pusztított. Nagymise alatt támadt a tűz; a templom egyszerre kifütyült, csak a miséző pap, továbbá a kántor és egy-két hívó maradt benn. A tűz nagy mérvet öltött, tíz ház és több melléképület hamvadt el, nagyobb mennyiségű gabonakészlet és takarmányszalma égett el. A csataaljaiak egy része Baján volt a vásáron, a másik rész erélyesen hozzá fogott az oltáshoz; a szomszédközségekbeliek is dicseretesen segédkeztek. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. Huszárjaink tevékeny buzgalma és segédkezése hálás elismerést érdemel.

Kitüntetett községi jegyző. Vajányi Gyula, Feketehegy község fiatal jegyzője, a közadók behajtása körüli sikeres eljárása miatt 20 frt jutalomban részesült a zombori m. kir. adófelügyelőnek 19586. sz. rendelete folytán.

Uj-Verbászon Valter Adámnál elkövetett és lapunk előbbi számában közölt tolvajlásról a következő újabb részleteket írják: Uj-Verbászon nem régen egy igen furfangos tolvajlás történt, a melyből kitérnek, hogy nemcsak Londonban és Budapesten találkozunk furfangos tolvajok, hanem hébe-hóba a mi vidékünkön is. Ugyanis e hó 8-án déltűn Valter Adám asztalos nevével a házikertben munkálkodó, régi szokásuk szerint a konyhát ugyan bezárták, de a konyha kulcsát kívül, a konyha melletti ablakba akasztották. Azonban míg a családok a kertben munkálkodának, ezen idő alatt egy, még ifju erőben levő, uri koldus forma egyéniség akar a házba bejutni, azonban zárva találván a konyhajajtját, szétnéz s a konyhakulcsot csakhamar meglátja a közeli ablakon, ekkor egyet gondol s a kulcsot az ablakról leveszi, a konyhajajtját kinyitván, abba bemegy, innen a műhelybe, de miután sem a konyhában, sem a műhelyben olyasmit nem talált, ami óhajára vagy szükségére lenne, tovább halad s a családok hálszobájába jutott, a melyben két szekrényt látott, mind a kettőt bezárt állapotban ugyan, azonban a magasabb, a ruhaszekrényen felül ennek kulcsát észreveszi, a melylyel a szekrényt kinyitja. Ezen ruhanemű-szekrény egyik felében csak férfiruhát lát s a másik felében fehérneműt; azonban mindebből neki semmi sem kell, ennél fogva az abban függő férfiruhákat kezdi kikutatni s az asztalos egyik nadrágjának zsebében talált is egy kisebb kulcsot, a melylyel próbát tesz a másik, az alacsonyabb szekrénynek kinyitására, ami sikerült is. Ezen szekrény felső részében három kis fiók van, kettő könnyen kihuzható, de a harmadik csak egy észre nem vehető ru-

gony nyomásának segítségével huzható ki. A tolvaj az egyik könnyen kihuzható fiókban 6 db ezüst forintot s mintegy 10 db 25 krost talált; ezen összeget magához vévén, igyekezett a mesterséges fiókot kihuzni, a melynek próbábóli kihuzása pedig egy idegennek sem, ezen furfangos tolvajnak azonban rövid idő alatt sikerült, a melyben aztán egy kis könyvben behelyezve 246 frtot talált. A tolvaj ezen egész összeget magához vévén, azután becsukta a fiókokat, bezárta az alacsony szekrényt s ezen szekrénynek kulcsát visszatévén a másik szekrényben levő nadrágnak zsebébe, a nagyobb szekrényt becsukta ugyan, de nem zárta be. Azután a hálszobából visszatért a műhelybe s készült innen a konyhába menetelre, midőn a szomszéd lakatos szinte a műhelybe lépett, a házigazdával az átvett építés ügyében tanácskozást tartandó. Midőn azonban a házigazda helyett egy idegen embert talált a műhelyben, e felett kissé csodálkozott; a tolvaj azonban minden hozzá intézett kérdés nélkül azt mondá a betoppant szomszédnak: én is kerestem a háziakat, de senkit sem találtam, s ezek mondása után kifélt ment, kit a szomszéd azonnal követett. Mindketten kiérve a konyhából, a szomszéd lakatos ekkor jónak találta az idegenhez ezen kérdést intézni: Mit kerestek ön benn, mit akart a házigazdával? Ó erre minden gondolkodás nélkül bátran válaszolt: Én borjúkereskedő vagyok s borjувétel miatt jöttem be; s ezt mondva, kifélt sietett az utcára. A szomszéd lakatos erre a kert felé megy, kiáltva a háziur nevével s hozzá érve mondá: Micsoda dolog az, egészen nyitva hagyni a házat, hisz kilophatnak mindent a házból, most is egy idegen embert találtam a műhelyben. Ezen vett értesítésre kissé meghökkenve a házfők, minthogy legalább a konyhát bezárták, besietnek lakásukba; bemennek a konyhába, innen a műhelybe, széjjelnézvé azokban, de ezekben semmi hiányt nem vettek észre, a műhelyből a hálszobába menve, ebben is mindent zárva és becsukva találván, úgy hitték hogy az idegen ember által semmiféle lopás sem történt s rövid idő múlva kikisérték a hazamenendő szomszédot. Azonban a szomszéd kikísérése alkalmával figyelmezteti a háziakat, hogy vizsgáljanak mindent jobban meg, mert neki az idegen egyéniség nem tetszett s nem hiszi, hogy borjúkereskedő lenne, mert a műhelyben történt összetalálkozásuk alkalmával megjednek látszott. Ezen tett figyelmeztetésre a háziak újra a hálszobába mennek, mindent jobban megvizsgálva s a mi nekik elsőben feltűnt és nem tetszett, az volt, hogy a ruhaszekrénynek kulcsa nem fenn a szekrényen, hanem benn a szekrény zárában volt s a szekrénynek ajtaja csak becsukva s nem bezárva, ebből következtethették, hogy azon idegen ember a szekrényben keresgél, azonban a történt vizsga után a szekrényben semmi hiányt nem vettek észre. Ekkor a házigazda mégis jónak látta a szekrényben levő azon öltönyét megvizsgálni, a melyben a pénzszekrénynek kulcsa volt, abban a szekrénynek kulcsát megtalálván, nem gondolt arra, hogy valami tolvajlás történt volna. Azonban nevének kíváncsára a pénzszekrény kulcsát mégis elővette, a szekrénynek is megvizsgálására; elsőben a könnyen kihuzható fiókot nézték meg s ijedelmükre abból hiányzott a benn volt 6 db ezüst frt és a 25 krosoknak fele, ekkor látták, hogy az idegen keze a pénzszekrényben is garázdálkodott; de nem hitték, hogy a másik, az oly mesterségesen elzárt kis ládikát kinyithatta vagy kihuzhatta volna, de azért azt most már mégis óhajtották megnyugtatóskorra megvizsgálni s remélésükre az abban levő kis könyvben elhelyezve volt 246 frt hiányt fedezték fel. Ekkor lett kiáltozás, sírás, jajgatás, futás jobbra-balra s a tolvajnak keresése; de azon félórányi idő alatt az a községből már kimenekült, de merre, azt senki sem tudhatá. E megtörtént tolvajlás elsőben a helybeli policianak lón feljelentve s másnap a szomszéd községben levő zsandároknak, a kik azonnal megkezdtek a kutatást s a zsandárok kutatását két nap alatt siker koronázta. Elsőben is valahogy megtudták, hogy a furfangos tolvaj szivaci származású s tett bűnténye után Kula-Szivac felé vette útját. Szivacra a zsandárok éppen akkor érkeztek, midőn az éppen onnan elutazott, azt is kitudhatták, hogy Szivacról Feketehegyre utazott, a mely község jelenleg tartózkodási helye. Szivacon többek között értesültek a zsandárok arról is, hogy a tolvaj itt lakó özvegy anyjának 18 frtot adott s ezen község egyik kocsmájában egész éjszaka tivornyázott; ezt tudva elmentek a tolvaj özvegy anyjához, aki a fiától kapott összeget a zsandároknak átadta, miután értesült, hogy fia azt lopta volt. A zsandárok ezután ugyanazon kocsin, a melyen Szivacra jöttek, sietve utaztak a tolvaj után a mintegy 3 1/2 órányira fekvő Feketehegyre, ide érve, a tolvajt csakhamar egy kocsmában tivornyázva megtalálták s miután kevés ideig tartó faggatás után lopását bevallotta, lánca erva Uj-Verbászra hozták. Itt a község házában átvizsgálván őt, nála még 172 frtot találtak s így az anyjától átvett 18 frtyi összeggel a feltalált egész összeg 190 frtot tesz. Azon kérdésre, hová lett a még hiányzó 62 frt? azt felelé: hogy ennek legnagyobb részét kártyán veszté el Szivacon, midőn őt éjszakán át a II-od bíróval játszott. A zsandárok ennél fogva Verbászról újra Szivacra mentek, itt az ügynek vizsgálatát folytatandó. A tolvaj környékünkben meglehetősen ismert s Viersz Simon nevű, legjobb erőben levő egyéniség, kinek mestersége lopás és ki állítólag tolvajlásaiért már sokszor volt tömlöcben, ki a magánházakba részint mint kéregető mesterlegény megy be, részint mint borjuvásárló, részint mint szállásbérbeszést kereső egyéniség, ahol részint sem talál a szobában, ott igyekszik egyet-mást elesenni, legjobbban szeret pénzhez jutni. S ha ezen elíteltendő tolvaj egy vagy másfél év múlva ki fog szabadulni fogságából, nem fogja-e újra gonosz mesterségét folytatni? Nem lenne-e ennél fogva célszerű és hasznos, az ily teljes erőben levő s lopást űző egyéniséget büntetésének kiállása után valami dologháza helyezni? x.

Körrendelet. A szeszdáról szóló 1888. évi XXIV. t. c. végrehajtása iránt a m. kir. pénzügyminiszter nr által kiadott utasításhoz csatolt melléklet III. A. pontjában (Rendeletek tára 1888. évi folyamának 120. száma) meghatározott denaturálószerrel denaturált szesz használása körül a hozzá megbeértezt hivatalos jelentések szerint visszaélések követték el olyképen, hogy a denaturált szesz emberi élvezésre szánt italok előállítására használták. Minthogy azonban a szeszszel űzött visszaélések, melyek meggátlása érdekében a m. kir. pénzügyminiszter urhoz m. évi 75,510. sz. a. a. pénz-

ügyi közegekhez kiadott körrendeletében intézkedett, nemcsak a jövedék szempontjából, hanem az 1876. évi XIV. t. c. értelmében a közegészségügy érdekében is megakadályozandók, utasítom a törvényhatóságot, intézkedjék aziránt, hogy a pálinka kimerésével foglalkozó üzlettulajdonosok a legszigorubbán ellenőriztessenek s a náluk készletben levő pálinkák és égetett szesz italok gyakori vizsgálat és vegyelemzés alá vétessenek. Mindazon esetekben, a midőn denaturált szesznek, vagy denaturált szeszszel kevert szesznek, szabályellenes elárúsítása, forgalomba hozatala vagy annak emberi fogyasztásra és élvezetre való használása megállapított, az idézett 1876. évi XIV. t. c. értelmében teendő intézkedéseken kívül a lefoglalt szeszcsomagok és a felvett jegyzőkönyv megküldése mellett még az illetékes pénzügyi közg., illetve pénzügyi hatóság, a jövedék szempontjából szükséges intézkedések megtétele végett a legelőszörre idő alatt értesítendő. Ha a közigazgatási hatóság által az eszközöndő vizsgálatok alkalmával valamely szabályellenesség észleltetnék a denaturált szesz raktározása körül arról jegyzőkönyv veendő fel s a jkv. további eljárás végett az illetékes pénzügyi hatóságnak vagy pénzügyi közegnek megküldendő. Budapest, 1889. évi március hó 23-án. A miniszter helyett: Beniczky s. k. államtitkár.

Rác-Militicsról írják: Minden magasztos-, szép- és jóért lelkesülő káplánunk tiszt. Pálcz Jakab ur, most a nagyhéten ismét kifejezett adott a nép iránti szeretetéről. A buzgó káplán ugyanis, hogy a nép még inkább ezen szent időben elmelkedjék Krisztus urunk kinszenvedése és halála fölött, azt az iskolás gyermekekkel begyakoroltatta és a nagyhéten husz életképben a nyilvánosság előtt be is mutatta. A kis gyermekek szeretett és jó hittanítójuk vezetése mellett oly szépen és meghatóan adták az életképeket, hogy nem egy szem könnyezett! Isten éltesse sokáig a buzgó lelkeszt!

A memorandum sorsa. Az ujverbázi 4 osztályu algyminasiunnak 1886-ig csak 4 rendes tanszéke volt; a gymn. épülete még parasztháznak is rossz, nád-fedelű gnyhó, szertárai éppen nem voltak. 1886 végén a nagyméltóságú vallás- és közoktatásiügyi miniszterium másodikban megintette a gymn. fenntartó pártfogóságot, hogy az intézet további fennállhatóságát az 5. tanszék szervezéséhez, egy megfelelő iskolaépület megszerzéséhez s a tanszerek fokozatos kiégéséhez köti. Ezzel az ujverbázi algyminasium sora el vala döntve. A pártfogóság kijelentette, hogy szegénység miatt az 5. tanszék nem szervezhető, új, a kívánalmaknak megfelelő épületet nem emelhet; így szóval az intézetet a miniszterium sürgetése dacára a törvény követelményeinek képest fenntartani nem képes: ennél fogva azt bezárni kénytelen. Aki ismeri az intézet viszonyait, tudja, hogy e század kezdetétől fogva missiót teljesített e polyglott vidéken s hivatva van azt teljesíteni ezután is. Volt ezért a magyar nemzeti művelődés e tényezőjének mindig sok nemes keblű barátja, kik most sem hagyták el végszükségében. Ezek s különösen e tankertület lelkes főigazgatója, lovag Fehér Ipoly ismerte ez intézet közművelődési értékét, mindent elkövettek, hogy azt e vidéknek megmentsék. Buzdításukra gyűjtesek indultak meg s az egész megye oly élénk érdeklődést tanusított, hogy a legsürgetőbb hiányokon segítve lett. Az 5. tanszék felállított s 1888 végén az intézet könyvtárából új épületet nyert. Szertárai azonban még mindig számba sem vehetők s a rendes tanárok fizetése még mindig csak 700 frt; azonkívül nincs ötödéves pótlék, nincs semminemű nyugdíj! Mily odaadással, mily önfeláldozással működhetik az olyan tanár, kinek jelene nyomorultul, jövője egyáltalán nincs biztosítva! A pártfogóság belátván ennek káros következményeit, — a község, sőt az egész megye áldozatkészsége ki lévén merítve — egy memorandumot terjesztett fel a vallás- és közoktatásiügyi miniszteriumhoz, melynek alapján 3000 frt évi subvenciót kért, nagyrészt a tanárok fizetésének javítására. A memorandum már el van intézve s a miniszter ur jónak látta az egyik nullát törölni, azaz 300 frtot utalványozott. Miután a képviselőház közközt. bizottságában április 9-én Berzevicsy államtitkár kijelentette, hogy a kormány indirekte a felekezeti és községi intézetek segélyezése után igyekszik a tanárok fizetésének javítására hatni, igen fájjaljuk az intézet és azon szegény tanárok érdekében, hogy az ujverbázi pártfogóság megfellelven a miniszterium törvényszabta követelményeinek, ily segélyezésben nem részesült. (Az utalványozott 300 frt mint ilyen szóba sem jöhet.) Megmarad tehát minden a régi. Valóban bihatetlennek hangzik, hogy a közközt. kormány egy középiskolai tanárt családotul 700 frttal hagy nyomorogni! Ha a t. kormány nem kíván segíteni az ily helyzetben, miért nem állította az intézet fennmaradásának föltételei közé a tanárok fizetésének javítását is! A pártfogóság e bajon nem segíthet, mert lehetetlen, az államtitkár urnak pedig fentemlített nyilatkozatával hogyan egyeztethető ez össze! Hiszik, hogy a kormány, mint máskor, úgy az ujverbázi tanárokon is fog könyörölni.

Csurogról írják lapunknak: Ivkov Zsivko, csurogi lakos, Vucseries Gábor, csurogi községi jegyző ellen feljelentést tett a nagyméltóságú m. kir. Belligyminiszteriumhoz, többrendbeli illetépekben nem szolgálatása, halottak nevében jogügyletek megkötése, s vagyonos emberek részére kiállított szegénységi bizonyítványok miatt, külön-külön ugyanezeket az ujvidéki s pancsovai kir. ügyészhez, a zombori kir. adófelügyelőséghez és a titeli kir. járásbíróshoz is feljelentette. Kíváncsian várjuk az igazságszolgáltatás s vizsgálat eredményét.

Sajtóhíra. A szedőszekrény ezen elpusztíthatatlan koboldja, e néha sok bosszúságot, máskor sok vídamságot okozó csintalan fickó, a múlt héten megtréfálta az egész sajtót. Legelőször is a „Pester Lloyd” egy táviratában jelent meg, hol a szokásos „nagy dobót” útvén, nagy garral hirdeté, hogy „H ó d s á g h o n” a csendőrség letartóztatva Bild Ferenc és Károly dugszdag fakereskedőket, a hódásági nagy erdőterületek tulajdonosait. A letartóztatás oka titkos följelentés, a mely szerint a két Bild többrendbeli csalást és visszaélést követett el. E hir szenzációs lévén, a következő napon már bővített kiadásban látott napvilágot az összes fővárosi lapokban, kezdve a radikális „Budapest”-től egész a jámbor „Magyar Államig”. A kobold látván, hogy csinyje sikerült, elbizakodott és még több babérra vágyott — és eljött, bizonyára husvéti ünneplésre — a

vidékre is. Lapunk múlt számában a „Hírek“ rovatában „Föltárást okozó letartóztatások“ címen alatt jelent meg. Ez már mégis csak nagy merészség, melyet nem lehet büntetlenül hagyni. Le az aláírók, fiek! Mindenekelőtt Hód-sághon sincsenek dús gazdag fakeskedők, és ha lennének is, dús gazdagok lévén, talán csak nem csalnának. Szegényekről pedig senki sem beszél, hisz ezek sorsát boldog Isten bírja. Erdőterületek sincsenek, ha csak azt a három óriási hársfát nem vesszük annak, melyek a templom körül állanak, vagy azokat a csenevész szederfákat, melyek levágott ágaikkal mint bus emlékoszlopok merednek az ég felé. „Bildék“ vannak ugyan (sub rosa megszűnik így hívják a szép lányt nálunk. Sie ist ein Bild! a legnagyobb díszet!) de ezek nehogy a család és szédelő „Bild“ céggel valahogy összetévesztessenek, ósdióktól fogva megkülönböztetésül a „Weib“ jelzőt használják és így a „Weibsbild“ céget jegyzik. Csálással nem foglalkoznak, és egyedül hamis rajtuk égő szemek pillantása, melyeknek égő tüze lángra gyújtván a falusi Don Juanok szíveit, azoknak feje „szédelő“ és ilyen esetekben hallhatók, rendszeresen vasárnap esténként, azok a szívet andalító, ábrándos — harmonika-kísérettel mellet énekel — serenádok, melyek közül egyiknek refránje így szól: „Dein schönes Aug, dein schönes Bild, macht mich, ah! Gretchen immer wild! és a csendőrségnek csak akkor akad néha-néha dolga, ha a Don Juanokat a serenádbeli végzet, — a Wild — utóleri és ök segédekkel együtt páros viaskodásra szállanak ki, mit a csendőrség „kocsmái verekedés és éjjeli esendiláborítás“ prózái néven ismer. Azok az ismeretes jux képek elrejtett alakjai jutnak eszünkbe midőn kérdezzük: Hol van tehát a két Bild? felelet: Hátszeg-n. A szédőszekrény koboldja Hátszeg-ből — Hód-sághot csinált. Kár, hogy nem a farsangon esett a tréfa! r. t.

Csurogról írják: Jovanovics József, Csurog község szorgalmas és érdemes aljegyzőjéhez a nagyméltósága m. kir. pénzügyminiszterium rendelete folytán, a zombori kir. adófelügyelőség a következő átiratot intézte: Tekintetes Jovanovics József aljegyző urnak Csurogon. A nagyméltósága m. kir. pénzügyminiszterium f. évi márc. 22-én 4640. sz. a. kelt magas rendeletével uraságnak a közadók behajtása körül 1888. év folyamán kifejtett tevékenysége elismerésül 15 ft azaz tizenöt ft pénzbeli jutalmat engedélyezni kegyeskedett. — Midőn ezt örvéndetes tudomására hozom, egyuttal értesítem, hogy az engedélyezett s már folyósított jutalom összegét az illetékes kir. adóhivatalnál szabályszerűen bélyegzett nyugtára felveheti. M. kir. adófelügyelő. Zomborban, 1889. április 1-én. Buday József s. k., p. ii. tanácsos.

Uj-Sooóvéről írják: Emlékezetes nap marad községünkre f. hó 12-ike, mert e napon tartá bevonulását az újonnan megválasztott mély tudományossága s fenkölt szelleméről előnyösen ismert ref. lelképásztor, Venetianer Sándor. Nem jött ő mint idegen, hanem mint régi jó barát, akinek már az első ízben itt töltött 4 éve alatt igazságszeretete, tudományossága és fényes szónoki tehetsége által sikerült a szívet meghódítani, a vallásosságot emelni, azt istápolni s egyházának érdekeit hatástan elmozdítani; mi esoda tehát, ha a fogadtatásban a testvér hitfelekezeti számos tagjai is résztvettek, ezáltal egyrészt ő az egész fogadtatási ünnepélyt általános jellegűvé, másrészt pedig valóban fényessé és impozanssá tette. A fogadtatás részleteit röviden összefoglalva a következőkben körvonalozom: Már a reggeli órákban a ref. templom tornyára kitűzött nemzeti lobogó jelző a nap fontosságát s buzditá a híveket hasonló eljárásra; a nyomban kitűzött számos zászlók a községek ünnepies szint kölesönöztek, egyuttal a lakosság hangulatát emelkedettebbé tette. Mintegy 35 kocsin szép számú lovas banderiummal, kikhez még Bierbrunner Gusztáv ó-kéri ev. lelkész is csatlakozott, vonult ki a polgárság színe-javá, élőkön a községi jegyzővel, hogy a szeretve tisztelt lelképásztor O-Sooóv községházánál fogadhassák, ki is Korbai Károly kulai ügyvéd kíséretében Torzsáról jövet nem sokára meg is érkezett. A viszontlátás édes örömeinek hatása alatt tartották Hartmann János és Bierbrunner Gusztáv ó-kéri ev. lelkész urak üdvözlő beszédeiket, melyekre az ünnepelt szokott ékes szólásával válaszulva meghatottan köszönte meg a szívélyes fogadtatást. A menet ezzel a község felé indulva impozans látványt nyújtott s méltóságteljesen vonult be Uj-Sooóvára, hol zeneszó, üdvözlések, harangzúgás és a nép harsány éljenzése közt érkezett a ref. paplakhoz, hol újabb meglepetés várt az ünnepeltre. A paplak kapuja fölé emelt diadalíven „Isten hozta“ szavak üdvözlék az ünnepeltet, hol őt Kármán Lajos helyettes lelkész papi ornátusban fogadta, gyönyörű beszédben tolmácsolva hívei érzelmeit és ragaszkodását, egyszersmind átadván neki az esperesi megbízó levelet. Az ünnepelt szokott elokvencijával köszönte meg híveinek hű ragaszkodását, a ókat türelmességre s kölesönös szeretetre intve. Csak reporteri kölesönösömet teljesítem, a midőn Jung Károly helybeli ref. tanítóról díszesleg emlékezem meg, ki a fogadtatás fényét elmesélő, kis iskolás eseméteit egynehány szép magyar dalra oktatta, azokat oly precizitással adta elő, hogy nem egy szem könnyvel télt meg. Meghatva köszönte meg az ünnepelt a tanítónak e gyengéd figyelmét; a gyermekekhez fordulva azokat szép zengetes édes magyar nyelvűnk elsajátítására buzditotta és serkentette, mert nyomond, csak úgy válandnak majdan derék magyar honpolgárokká és leányokká; a fogadtatási ünnepély ezzel véget ért. Az ünnepelt ezek után a paplakba vonulva, fogadta a ref. presbyterium tisztelgését. Ez alkalommal Korbai Károly e nemes lelkű, szép és nemesért lelkesülő, az emberbaráti szeretet ol-tárára mindig áldozatkész férfi, egy nagyobb szabású, gyönyörűen át gondolt beszédben atyailag meginté a presbyterium jelenlevő tagjait a kölesönös emberbaráti szeretetre, türelmességre, áldozatkésziségre és vallásosságra. Az ünnepelt tisztelgette este közvesora rendeztetett, a melyen közel 70 személy vett részt. Az első felkösönöz-tést Kármán Lajos helyettes lelkész mondotta az ünnepeltet éltetve. Az ünnepelt poharat emelt a község elő-járóságára, Hartmann János jegyző a kölesönös egyet-értésre, maga ismét az ünnepelt emelt szót egy gyö-nyörű nagy tetszéssel fogadott beszédben főtiszt. Petri Károly ev. lelkész éltetve, Lepold Jakob igazgató az ünnepeltre emelt poharat. Még számos sikerült felkö-szöntők mondatok, melyeket azonban itt egyenként fel-sorolni mellőzendőnek tartom. Megjegyzendő még, hogy a helybeli dalárda Steinmetz Frigyes érdemes karnagy jeles vezetése alatt több sikerült dalok előadása által a

jelenvoltakat kellemesen szórakoztatta és ezáltal az ün-nepély emeléséhez méltóan hozzájárult. A társaság a legjobb hangulatban éjfél tájon oszolt szét.

Irodalom.

Magyar-szerb szótár. Írták Brancsits Blagoje és dr. Derra György újvidéki gör. kel. szerb főgimnáziumi tanárok. A magyar tudományos akadémiának anyagi támogatása mellett. A szerzők tulajdona. Újvidék. Pajevits Arzen könyvnyomdája. 1889. 658 lap. Ára 4 ft.

Ki a mi vidékünkön lakik, vagy kinek akár hivatalos vagy hivatásszerű, akár pedig magán foglalkozása közben szerb ajkakkal van dolga és ha a magyar nyelv kivül a szerb nyelvet tökéletesen bírja is, mégis nagy szükségét érzi egy magyar-szerb és szerb-magyar szótárnak. De ily szótár nélkül mindenki, a ki az egyik vagy másik nyelvben nem tökéletes, lépten-nyomon fönn fog akadni; ennélfogva egy ily munkának szükségességét, annak tudományos és magában foglalt értékén kivül, a lehető legégetőbbnek mondani, éppen nem tekinthető túlzásnak. Midőn tehát szerzők jelen szótár létesítését eszközölték, mindenesetre a leghaszno-sabb és legháladosabb munkát végezték, melyért nekik elismeréssel és köszönettel tartozunk. Hogy valóban ilyen munkát végezték, mutatja már maga azon körülmény is, miszerint annak véghezvitelére a magyar tudományos akadémiára által hívtattak fel, kinek anyagi támogatása mellett sikerült azt három évi szakadatlan munka árán létesíteni, mint azt szerzők az előszóban fel is sorolják.

Jelen soroknak célja minden szakszerű bírálat nélkül magát a munkát a „Bácska“ igen tisztelt olvasóköz-ségével megismertetni. Felénlívén mindazon jó ol-dalokat valamint hiányokat is, melyeket a munkának futólagos és egyszeri átlapozgatásánál, mint azonnal szembeötlő dolgokat észrevettünk.

A munkának terjedelme elég nagy, úgy, hogy a benne tartalmazott szövegmennyiséget tekintve, a nagyobb szótárak sorába tartozik. Nagy előnye a szótárnak az, hogy a főszozon kivül még a belőle képezett szavak is mind előfordulnak, de legnagyobb elismerést érdemel azon körülmény, hogy az egyes szavaknál elősoroltat-nak mindazon szólamódok, frázisok és közmondások is, melyekben az illető szó a maga eredeti vagy átvitt ér-telmében előfordul és mellette áll a neki megfelelő nem szórá-szóra való szerb fordítása, hanem a neki megfelelő eredeti szerb frázis vagy közmondás.

Magyarajkuk szempontjából tekintve a szótárt hiánynak találjuk: 1. hogy a főnevek genitívusa, miből a főnév tövét lehet megtalálni, valamint a neme nincs kitéve; 2. hogy a melléknévek csak határozatlan alakú hímennüi nominatívusa van meg, miből a többi alakokat és a középfokot gyakran nehéz megtalálni; 3. hogy az igéknek csak infinitívusa fordul elő, pedig az igealakok képzéséhez nagyon is szükséges a praesens ismerete is, melynek töve bizony gyakran nagyon is elütő az infini-tívusi tövől, mit az idegen ajku vagy kezdő nem ta-lálhat el.

Természetesen a szerb ajkakra nézve ezen hiá-nyok mind megszűnnek.

Nyomatási hiba alig fordul elő, a nyomás tiszta és elég csinos, talán valamivel ha nagyobb lett volna, nem ártott volna.

Ki a mű érdekel és kinek arra némi szüksége van, a legjobban használhatja azt és előnyeinél fogva minden érdekeltnak a legmelegebben bátrak vagyunk ajánlani.

A mű megszerzhető a szerzőktől és a kiadótól Újvidéken, vagy helyben Karakasevits Milivoj könyv-kereskedéséből. M. M.

Uj zeneművek. „Die Waldblume“ Polka-Mazur von Anton Faulvetter. Ára 80 kr. „Cimbalmos“ esárdás, zongorára Nagy Zoltántól, ára 80 kr. Kapható Rözsa-völgyi és Társánál Budapestben.

Megjelent és beküldetett „Üdvözlégly Má-ria“ imakönyv a Bold. Szűz tiszteletére. Írta Walter Gyula. Ára 50 kr. Kapható Esztergomban a szerzőnél.

Pfeiffer István.

* 1848. † 1889.

Egy rege szerint az Isten elküldé angyalát, hogy az emberek közt egyenlően ossza ki az örömet és fájdalmat. Várva-vártak az égi küldöttet a halandók s mindnyájan csak az örömet után nyújták ki karjaikat. Az angyal a nagy ostromban nem tehetett mást, minthogy valamennyit kiosztá. Mikor aztán a bánat kosarára került a sor, valamennyi szétfutott az örömök szárnyain, csak egy-kettő maradt hátra, kinek kevés, vagy éppen semmi sem maradt azokból.

„Neszték jó emberek, vegyétek hát ezt is“... Ugy tőnek. S a küzdelem a bánat lón bőséges osztályrésztük.

Talán ő is ezek közül való, kit imént eltemettünk? Pfeiffer István szül. 1848. szept. 8-án Loesmádon Sopron megyében, jó modu polgári szülőktől. Iskoláit a soproni gymnasium és teológiai; további kiképzését a teológiai pályán Bécsben és Hallében nyerte. Majd Ruszton, később eservenka kaplán lett. Cservenkáról pedig Bulkesz ág. ev. egyházközsége választotta meg 1876-ban rendes lelkészének. Hivataltál ügybuzgalommal töltötte be s mint szónok, különösen a temetkezéseknél tűnt ki. A bulkeszi takarékpénztárnak haláláig elnöke volt a részvényesek teljes meglegedésére.

Családi életének tavasza tartós boldogságot ígért. Győri születésű nejével három gyermekük volt s bár mennyire is szerette őket s mindent feláldozott volna értük, mind hiába, a három kised egy a másik után szállt a sirba; a legidősebb a kedvence, Irnuszka 8 éves korában halt meg.

Közbe-közbe oly viszályok keletkeztek környeze-tében, hogy minden jószívú látta a betelt keserű pohárt. S ő, a férfi, némán hordozta szenvedéseit, de azok nem

kimélték testi szervezetét. Ezek óta türe férfiasan a meg-megújuló s váratlanul jött epileptikus baját. Csoda-e ha a test kínos fájdalmi megtörök a szellemet? Psy-chologiailag indokolható a végső katasztropha...

Maradjon meg köztünk hű emlékezet! Porainak nyugalmat adjon az ég!

G.

Községi tanácsadó.

— Hasznos tudnivalók birtokosok számára. —

Írta Berzsgay Enire.

(Folytatás.)

31. Addig is, míg az új betétek készítése országszerte folyamatba tétetnek, akiknek vett, de még telekkönyvi-leg be nem kebelezett birtokaik vannak, siessenek azokat neveikre bekebelezetni, nehogy a vett birtokaiktól köny-nyelmű nem törődés miatt megfosztassanak.

A mint az okmányok be nem kebelezése által, egy a rossz okmányok miatt is lehet jogokat veszíteni. Hány család földönfutóvá lett a miatt, hogy szerzett jogát rossz okmány miatt nem volt képes telekkönyvileg biz-tosítani. És miért szokott ez megtörténni? Nem másért, mint azért, hogy a mi néptünk a jó tanácsra nem hall-gat, ha ügyes-bajos dolga van, nem megy törvényűdől és szakértelmes emberhez tanácsot kérni; de hamarabb elmegy zsidó koresmárhoz, ki egyuttal ért valamit az írás mesteriségéhez, vagy rektor uramhoz és ha írás kell, azok készítik azt potom pár krajcárért elkészíteni és ren-desen az a következménye szokott lenni a dolognak, hogy a rossz helyen keresett orvoslás és tanácsadás rosszul sikerül. Ugy az értelmetlen író által írt okirat is rossz, mert az régi igazság; aki minnek nem mestere, az annak gyilkosa.

Sokan csupán fűvényéségi kiszámításból vagy az idő megtakarítási szempontjából nem mennek el ügyekben szakértő emberekhez; de a szükséges okmányokat még iskolában járó gyermekeik által is megíratták, mert a mi néptünk eszejárása azt tartja, hogy aki írni tud, hát az mindent tud és így miért nem tudhatna egy vételi „le-velet“ vagy adóssági „kontraktus“ megírni. Azt pedig nem képes felfogni, hogy az adásvevési „levél“ és a „kontraktus“ megírása bizonyos formákhoz van kötve, mely formákat csak a szakértelmes ember tudja meg-tartani és alkalmazni; de a falusi koresmáros, kisbírója, rektor uram, a kiszolgált kaplár uram, vagy más eféle, annál kevésbé az iskolás gyermek nem.

A rossz okmányok sokszor vagy egészen alkalmat-lanok a tkvi jogok megszerzésére, vagy csak feltételes jogokat nyertünk általuk, mint a milyen az előjegyzés. A feltételes nyert jogot pedig igazolni kell; mert ha törvényes idő alatt az igazolást elmulasztjuk, az esetben a nyert feltételes jogoktól könnyen eleshetünk, mi ki-tűnik a következő példából:

Egy szomorú esetet említek, mely drága hazánk-kal határos Galicia osztrák tartomány Jánkovata köz-ségében történt 1864. évben, mely község a szkolai járás-bíróság mint telekkönyvi hatósághoz tartozik.

Jánkovata községében lakott egy jómódú gazda, kit Jávor Mátyásnak híttak. Volt annak egy egész urbéri telken kívül szép számmal labas jószág is. Volt neje és négy fiu gyermeke.

Az egész család nagyon igyekvő volt, dolgoztak hajmaltól setét estig és ez igyekezettük, áldásdusan jutalmazta a vagyon gyarapodás. Jávor Mátyás annyira vagyonsodtak, hogy már jó summa pénzt is összeku-porgattak maguknak. A gyermekek növekedvén, jó, ha-talmas legényekké nőttek ki magokat mind a négyen. A legidősebb kancsált volt és dacára hatalmas alakjá-nak, katonának be nem vált. A szülők elhatározták, hogy fiukat megházasítják. És minthogy még három kisebb fiuk volt; azon állapotok meg, hogy éppen akkorá-ban közvetlen szomszédságban eladóvá lett, egy egész telket legidősebb fiuk részére megveszik. Az elhatáro-zást tett követte. Megvették a birtokot 1200 ft vétel-ért. A telket megvették és a vételi összeget az eladó-nak utolsó fillérig ki is fizették. A szerződést pedig egy, a faluban zsidó gyermekeket tanított zsidó tanító által írtatták meg, és azt be is adták a telekkönyvi hatóság-hoz bekebelezés végett. Azonban a szerződésben sem az átiratási engedély, sem pedig a telekkönyvi szám beírva nem volt, — csak a házszám — annál fogva Jávor Matyi fia csak előjegyzést kapott. Jávorék vissza-kapván szerződéseket, látták, hogy azon bírósági pecsét van, de még állítások szerint azt mondta nekik a pap, a tanító, a szerződésíró és a jegyző is, hogy a szerző-dés be van kebelezve — illetve hogy jól van — betet-ték azt a végzéssel együtt a tulipános ládába. A birtokot birtokukba vették; a fiut megházasították egy jó modu léánnyal. A menyecske juss fejében kapott a szokásos háziutorokon kívül két tehent, egy pár ökröt és kész-pénzben 600 frtot. Lakadalom után a szülők behelyez-ték a fiatal párt a fiu részére megvett birtokba. A fiatalok a birtokot elfoglalva birták és használták békes-ségben, nem háborgatta őket senki s vagyonban szépen gyarapodtak.

Egyszer az eladó öt év múlva elhalt és maradt utána két korhely, részeges fia. Ezek mindig jártak Já-vorékhoz, hol az öregekhez, hol pedig a fiatalokhoz, és zsarolták őket.

Egy nap azonban ezen korhelyek nagyon gazul viselvén magokat Jávorékkal szemben, miért is Jávorék őket kidobatták udvaraikból. Ekkor a két gazember nem sokára azon fenyegetődéssel távozott el, hogy majd nem sokára mind a két telken zsidó fog sábeszólni. Já-vorék a két részeges ebbeli fenyegetődsére mit sem fé-lelve tovább dolgoztak, csak az öreg Jávoron — mint ő mondá nekem — ennek hallatára végig futott a hideg borongás.

A fenyegetés után egy-néhány hónapra, Jávorék kaptak a cs. kir. járásbírósgától idézést, hogy az általuk vett birtokra nyert előjegyzés nem igazolása miatt, a te-lekkönyvi hatóság előtt tárgyalásra kell megjeleníteni.

Megérkezvén a tárgyalás napja, Jávorék megje-lentek a tárgyaláson; de megjelent a két falu rossza is. Jávorék előmutatván adás-vevési szerződéseket, kérték, hogy a birtok neveikre kebelezessék be. Igaz ám, csak-hogy a szerződésben az eladótól a bekebelezési engedély és a telekkönyvi szám nem foglaltatott; hogy pedig a bekebelezés megnyerhető legyen, szükség volt

Szinga mindenféle egymással

az eladótól egy külön nyilatkozatot. De az eladó elhalt, és a birtok az előjegyzés igazolásától függőleg, hagyaték folytán, két korhely fiúra lett átírva; tehát most ezeknek mint birtok jogutódoknak kellett volna kiadni a nyilatkozatot. Azonban ezek arról egy árva szót sem akartak hallani; mert már Riederman Mór a vidék uzorása kitanította őket mindenre; sőt később fiskálist is hoztak magoknak.

Jávorék látván ezek konokságát, sőt határozott rossz szándékát, a telegkönyvvezető tanácsára ígért nekik 100 frtot még, de a bestiák hajthatatlanok voltak és a nyilatkozatot kiadni nem akarták.

Most nem maradt volna más, mint kereset folytán indítandó per során tanukkal igazolni a vételt; de hát a szerencsétlenségük szerencsétlensége az volt, hogy az egyik tanu meghalt még az eladó előtt, a második tanu pedig ki egyttal írja is volt a szerződésnek, Galiciából átvándorolt hazánkba magyar honpolgárnak, és itt ismeretlen vidéken telepedett meg; ekként tehát a bizonyítás lehetősége is megszűnt, mert a jogügylet kötésénél (a vételnél) több tanu nem volt jelen. Így tehát egyáltalán igazolni nem volt kivel és mivel, még meglett volna ugyan a főcskű, hogyha el nem késnek Jávorék a keresettel, de hát ezzel is elkéstek; mert Riederman Mór igen jól tudta, hogy Jávorék az előjegyzést nem fogják igazolni tudni; azért a korhely fiuk egyike ellen 400, a másik ellen pedig 500 frtot évi 6% kamatokkal zálogilag kebelezetett be a Jávorék által megvett birtokra; még mielőtt az előjegyzés nem igazolása miatt a korhelyek által törleszi kérvény lett volna beadva. Így természetesen hát, hogy a Riederman Mór követelése az igazolás processusát megelőzte; és a Jávorék előjegyzése a telegkönyvi hatóság által nem igazolás okából töröltetett, ezt helybenhagyta a kir. tábla, de meg a kuria is. Ekként tehát Jávorék elvesztették az 1200 frton szerzett ingatlan birtokot és még egy esomó költségök is volt. A birtokot azonban a fiatal Jávor továbbra is békésen birtokolta, tán birtokolta volna mai napig is, hogyha az uzorás 300 frtja ninesen a birtokon bekebelezte. De Riederman Mór a két részeges adósát beperelvén, ellenük a Jávorék által megvett birtokra végrehajtást vezetett, majd árverést is és az árverésen maga vette meg a birtokot Riederman 800 frtért, hiába igénykedtek, semmisgeletek és minden lehetőt elkövettek Jávorék igazságuk begyőzésére, hasztalan volt minden a törvénnyel szemben, megbuktak mindent. Mert a telegkönyvi törvény világosan azt mondja, hogy a telegkönyvben csak az bir jogot, akinek joga bekebelezze vagy legalább előjegyezze van, de Jávorék előjegyzési joga nem igazolás miatt töröltetvén, megszűntek telegkönyvi jogosak lenni, ellenben Riederman Mór követelése be levén kebelezve, tehát ő a maga jogát törvény útján is érvényesítette.

És mi következett mindezekből, nem más, mint az, hogy amennyiben ifjabb Jávor a birtokból szép szerivel kivonulni nem akart, hanem az árverés után is még vagy három éven át bírta és használta a birtokot s szerencsétlenségére mind a három esztendőben általánosán jó, a gyümölcsben pedig dúsgazdag termés volt, úgy hogy a három évi termés össze-vissza 600 frtra becsülték, mit Riederman Mór évről-évre eszközöltetett. A három év elteltével Riederman Mór meg kérte Jávorék ellen a birtok átadást, mi birói uton foganatosított is, de a fájdalom behatása alatt egy fiatal, valamint az öreg Jávor is ellene szegült a birói átadásnak. Ekként a végrehajtó kénytelen volt karhatalmat használni, kiment újabb átadás végett két rendőrről, de még akkor is az öreg Jávor a négy fával ellene szegült az átadásnak. A csendőrök nem tudtak boldogulni Jávorékkal, mert majd hogy agyon nem verték csendőrstől és Riedermanostól a végrehajtót. Ekkor a végrehajtó katonai segítséget kért és kiment 12 főből álló gyalogsággal és egy századdal a birtokot átadni, de még akkor is ellene szegültek Jávorék, minek következtében a százados a legénységet szuronyrohamba vezényelte, midőn is a legfiatalabb, mintegy 16—17 éves Jávor fia a combján, az öreg Jávor pedig a ballába szárában és a legidősebb Jávor fia pedig a fején szenvedett szurony szurást és ezen kívül mind az öt Jávor férfit az öreg Jávorné és a középső fiunak a neje is elfogatván, a bírósághoz, majd onnan a törvényszékre kísérték be, hol a birói hatalom ellen való ellenszegtetés miatt négy hónaptól egy évig terjedő fogság büntetéssel a költségek és rabtartási díjak egyetemleges fizetésében elmarasztaltattak. A birtokot pedig Riedermannak átadták, ki abba egyik vejét helyezte el.

Mig ezek heten, a nedves és bízható egésségtelen börtönben sinylettek, az idő közben a hájlékból kiűzött fiatal Jávorné áldott állapotában és hét kis gyermekével az öreg Jávorék pusztává lett házába költözött be magára hagyatva. Három hónapig lakott a házban november, december és január hónapokban minden eseléd nélkül; mert a eselédet a zsidó szomszéd miatt megtartani nem tudta. Terhes állapotában maga etette, itatta a jó számu marhaállományt, mely terhes munka nála idő előtti szülést eredményezett, minthogy a fiatal asszony rokonai a harmadik faluban laktak, szülői különben sem éltek már, minden segítség nélkül volt hagyva, így esett a reá nézve utolsó és végzetes gyermekágyba, melyben ötöd vagy hatodnapra ágyában megfagyva, időnek előtte született kisedével együtt megtalálták a szomszédok. A két nagyobbik gyermek közül az idősebb a suton, a kisebb pedig az asztal mellett lócán megfagyva fektűt. Ennek a szerencsétlenségnek is csak úgy jöttek nyomára, hogy vasárnap a templomból haza jövő szomszédok hallottak a Jávorék istállójában rettenetes marhabőgést, tehát bementek az ólba, hol egy pár fiatal tinót már megdögölve, a négy tehenet fekvé és a négy ökröt iszonyatosan bőgve találták, melyek láncra voltak kötve a jászolhoz. Mindjárt észrevették, hogy itt valami nagy szerencsétlenségnek kell lenni, mert az ólhoz a háztól semmi nyomot nem lehetett látni, amennyiben időközben elég nagy hó esett két-három nappal előzőleg.

Az ólból bementek a házba és ott találták a fent említett szerencsétlenségeket megfagyva.

(Folyt. köv.)

A KORZÓN.

Írta: Csillag Károly.

Szingazdag tarka kép, az azurkék és ultramarin mindenféle árnyalata, a rózsaszín és a bordó vetekeknél egymással et inter duos litigantes a szabók ürvendek.

Kifogástalan verőfényes nap, igazi tavasz, a képzhető legkellemesebb éta.

Egy-egy alakhoz egy külön korzóiékk volna szük-séges és külön-külön egy emberi élet, hogy gyönyörködhessek benne.

Még a nap is megáll egy percre bámulni a járókelőket — és mosolyog mint a kozák, mikor a gölya azt kérdezi tőle, hogy tudja-e mi a kognac?

Ez az élénk hasonlat csak azért jut eszembe, mert éppen ott sétál egy csoport, hol egy husvétra haza jött fiatal emberecske vén kozákoknak mesél újdonságokat, olyan kozákoknak, akiknek ha bekötik a szemüket és egy pesti dákót adnak a kezükbe, megmondják, hogy melyik kávéházból való.

— Nos tehát jól mulattál Pesten?

— Persze hogy jól, az ősszel jártam a turfokon — ha ugyan tudjátok, hogy az micsoda — egy alkalommal megittunk 30 pohár kognacot — ha ugyan tudjátok, hogy az micsoda — egyszer meg egy hétig furt mulattunk a Ruscherba — ha ugyan tudjátok, hogy az micsoda

A kozákok pedig mindezt borzasztó kíváncsisággal hallgatják, hogy hát a pestiektől ők is valami újat tanuljanak.

Lucia és Tucia.

Mikor a gyermekvilágból, azaz a kislánykorból a nagylány korszakába áthúzódnak a kisasszonykák, akkor mindenesetre igen érdekesek és mikor az ember az ilyen nagy kis lányok mögött egy gardedamét lát, sosem tudhatja, hogy mire jó az a gardedame, arra vigyázz-e, hogy a kis lányok a ruhájukat be ne maszatolják az uton, vagy arra-e, hogy a kicsike valami sokat ne tekingessen a fiatal emberekre?

Ilyen nagy kis lányok Lucia és Tucia. Lucia és Tucia szép lányok és erről ők maguk is meg vannak győződve, de lehet, hogy már mások is mondták ezt nekik és akkor még inkább van okuk azt elhinni.

Tucia kisebb mint Lucia, de azért utólré Luciát és éppen ugy képes egy huzamban, anélkül, hogy megpihennie kellene, a korzón egy tucaoszor végigsétálni.

Lucia és Tucia egy cseppet sem hiuk; egy del-előttön legfőlebb ha háromszor változtatnak toalettet, egy hogy delutánra is maradjon valami új, még eddig nem látott garnitúra.

A galambszíni ruha figyelmet keltő, a rózsaszín elragadó, a vörös pedig állandósítja az érzelmeket és beheljező.

A két kedélyes sétáló igazi kiegészítése annak a tavaszi képnek, két szál virág, melyet megünnöznek husvétii vízzel.

Az a sapka és kalap között variálódó valami, amit úgy látszik csak azért tesznek a fejükre, hogy az angolok fölülről meg ne láthassák őket, az embernek a szemét majd kiszúrja és mégis csinos és szinte kedve kerekednek az embernek annak a sapkának a körüljárás egy villás reggelit megenni, mert éppen egy kinaszervisz elfér rajta.

Milyen prózai hangon van mindez mondva, pedig oh Lucia és oh Tucia ha tudnák, mi az egy ifjú kebeleknek, mikor kettőt lát abból, amiből egy is elég — ha tudnák, hogy mi az a csendes epedés, akkor annak a fiatal emberkének, aki önkéssel tegnapelőtt óta 89-edszer járja körül a korzót, legalább is egyszer a lábahegyére léptek volna, hogy szemtől szembe felkiáltott volna: Oh Luciám, oh Tuciám!

Mert igenis kettőt is lehet egyszerre imádni és a szokás az, hogyha Luciának udvarolok, akkor Tuciát gondolom és Tuciát szeretem, ha Luciával akarok boldogulni, akkor Tuciát kell lebilinselni.

És Lucia és Tucia szeretik egymást, mindig együtt vannak.

Kimegyünk ma a parkba. És elhatározzák, hogy kimennek a parkba.

— Hát a cirkuszba elmegyünk? — kérdi Lucia.

— Hát nem tudod, hogy a papa — és mikor Lucia ezt a szót hallja, akkor csakugyan elhiszi, hogy nem megy a cirkuszba, mert a papa az csak sétálni hagy menni, sőt ha éppen kell, egy tourt maga is végig jár a korzón.

Az első esti korzó.

Egy elkésett cserebogár röpök a korzón s hol az egyik, hol a másik járkelőnél alkalmatlanokodik. Hogyha ez a cserebogár beszélni tudna, mennyi és milyen érdekes dolgokat lehetne megtudni tőle. Minden szót, minden sutogást tudomásul vesz; ott van mindentűn, a kiálhatatlan udvarlónál, a szerelmes udvarlónál, a kalandos udvarlónál és nevet vagy boszankodik, amint éppen nevetetik vagy boszantják.

Egy esti korzó egy nappalnak a referádája. Mindaz, amit egy napon az elkövetnek az emberek, arról este beszélnek s amit este elkövetnek, arról egyáltalán nem beszélnek.

Tehát az esti korzó leginkább husvétii témákkal foglalkozik.

A lányok mesélgetik, hogy kit ki és hogyan üntözt . . .

— Képzeld — mond az egyik — bejön hozzám 4 fiatal ember, akik közül egyik se locsolt meg.

— És miért — kérdi a többiek.

— Azért, mivel az még a mult héten szerdán volt és akkor még nem volt husvét — feleli a kis hamis.

Egy másik kisasszonyka azzal diesekszik, hogy kifogott az üntöztetni szándékozó fiatal embereken, mert mint rendszeren (elég rendetlenül!) déli 10 óráig aludt, a toalettel pedig pont delután fél egykor lett készen . . .

Hohó! most veszem észre, hogy még magam ellen zudítom a zombori lányokat — amit éppenséggel tenni nem akarok, mert őszintén szólva, szépek és frissek — és valahogy még összeeszküdnék, mint az aradi hölgyek, akik Mikszáthot nem olvassák (bocsánat a szerénytelenségért), ám ettől nem igen kell tartani, mert amint biztos forrásból értesültem, Aradon még soha sem fogytak el Mikszáth könyvei oly nagy számban, mint amióta az aradi hölgyek elhatározták, hogy Mikszáthot nem olvassák.

Az igazi korzó tehát az esti korzó, mert itt homályos lévén, nem a divat és toalet uralkodik, hanem a szív és az érzelem.

Az est a korzó idylli része pacsirtaszó nélkül, de érdekessé téve galambturbékolás által.

Csakhogy a galambok sokkal jobban rendezték be a dolgot, mint az emberek.

Ott egy pár galamb turbékol együtt, itt még 5

galamb is turbékol egynek egyszerre, úgy hogy bajos eligazodnia annak az imádottnak, hogy melyik az igazi.

Mikor 5 fiatal ember udvarol egyszerre egy leánynak, annak még volna értelme, de mikor öt lány befog egy fiatal embert az udvarlás szekerébe, akkor az már csakugyan kiméltelen és nagyon tragikus fátum és háladatlan szerep.

Addig míg a procedura tart, még megjárja, de mikor már hazaküldte az az 5 lány azt az egy fiatal embert, — azok a megjegyzések, az a kritika, hogy ilyen meg olyan bamba, hogy a száját se tudja kinyitni, csak akkor, amikor eszik és amikor ásitozik sb. stb.

Belefáradtam magam is a sok sétálásba és megengedik, hogy jó éjszakát kívánjak!

Naptár. Április.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
26 Pént.	Kilit pápa	Kletus	14 Márton
27 Szom.	Peregrin	Zita sz.	15 Aristareh
28 Vas.	F 1 Vitályos	F 1 Quasim.	16 A 1 Agap.
29 Hétfő	Péter vért.	Sybilla	17 Simeon
30 Kedd	Sz. Katalin	Eutrop	18 János D.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Helyettesítő:
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR. *)

Nyilvános köszönet. Mindazoknak, kik felejthetetlen nóm elhunytá alkalmával a temetésnél való jelenlétük vagy a koporsóra helyezett koszorúk által részvétüknek kifejezést adtak, különösen pedig a helybeli állami főgimnázium és szerb tanítóképző tekintetes tanári karának és ez utóbbi intézet növendékeinek, kik a végtisztesség alkalmával énekkarukkal közreműködtek, valamint a jelenvolt mélyen tisztelt polgárságnak, egész családom nevében ez uton mondom legmélyebb köszönetet. Zomborban, 1889. évi ápril hó 24-én.

Kovács Jenő,
áll. főgimn. tanár.

Csurog, 1889. ápril eleje.

„Március 15-ike a volt csajkások földjén“ címen valami purim gőzös atyafi nagyot füllentett a „Bácskák“-ban.

Mert hiszen nem március 15-ét mint szabadságnépet ünnepelte a kaszinó, hanem a „Purim“ napot tartotta március 18-án este, s hogy e napnak nagyobb sikert biztosítsanak (mit a mellékelt meghívó a legfényesebben bizonyít) cégérnek használta fel a ksefthez a szabadságharcot, (s nem mint a cikk feltüntet március 15-ét) és 20 kros beléptidj mellett mutogatták magukat az abban szereplők, mert ismeretes az a fabula, hogy szebb a páva mint a pulyka. Füllentés az is, hogy a kaszinó helyiség nagyteremben többszáz főnyi díszes társaság, rang, vallás és nemzetiségi különbség nélkül gyűlt egybe, sőt a vidékről is sokan érkeztek ide“ mert mindössze 115-en voltak biztos tudomásom szerint, kik közt a nem purimozók — úgy mondhatom annak is többsége hivatalból — 12 százalékkal képviseltetett; vidékről pedig csak egy-két odatévedt rázender volt jelen. De hol van a díszes társaság? hol van a rang? a nagy többség rangja s foglalkozása latolgatásába ez esetben nem szándékom bocsájtkozni. No de gyertünk tovább. Az ünnepegy megnyitó beszédére „mit az egyesületi elnök tartott, gyakran reszkető hangon, a meghatottságtól.“ Az a megjegyzésem volna, hogy valóban remek lehetett, hanem még remekebb és talpraesettebb lett volna azon esetben, ha a t. szónok saját b. személyéhez mért, önalkotta szónoklatát mondta volna el, nem pedig egy sokkal nagyobb hazafi s jelesebb kapacitás szónoklatából egy töredéket kicsempészve, melyet Irányi Dániel képviselő ur a f. évi március 15-én megtartott egyetemi ifjuság matineján Budapesten mondott, s mely a „Budapesti Hírlap“ 75-ik számában ez évi március 16-án megjelent. Az elnöknek ezen nem jellemzhető eljárása bővebb kommentárra nem szorul. A többi szereplőkről nem akarok szólni, mert a gyerekek által német nyelven elénekelt és elmondottakra nem szándékom replikázni, (ha annyira nagy magyarok, nem tudom elképzelni, mire való volt a német praelektio?) sem pedig a t. „Harmonikus“ urra, mert szegény gyászban van. Csak még egyedül a „dizsmagyar“ van egy kis észrevételem, mert az nem dizsmagyar, hanem egy kö-zönséges negyedszázadig pibentetett „megjubileumozandó“ attilácska, mely ez alkalomból a molynoknak adandó szabadság céljából kissé kiszélesztetett. „Hol vagy szegény hazám! és hol vagytok hazánknak párducos ősei! kik még nyulbört nem porlatok? . . .“

Rigyciai Kovách Béla.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Tessék kéri
dr. Kemmerich tanár

MŰSKIVONATÁT,

(Gyár: Santa Elena Dél-Amerika.)

és meg fog győződni, hogy ez

kiadóbb és ízletesebb,
minden eddig ismert hűskivonatnál.

Kapható Zomborban: Heindhofer Róbert,
Falcone Gusztáv, Mayer és Thum és Weidinger S. és Zs. urak kereskedéseiben. 15—15

Pályázat.

Bogojeva nagyközségében megüresedett köz-
segi orvosi állásra pályázat hirdettetik s a vá-
lasztás ideje **folyó évi április hó 30. nap-
jának délelőtti 11 órájára** Bogojeva köz-
ségéhez tüzetik ki.

Ezen állással következő javadalmazás van
egybekötve:

1. 500 frt évi készpénz fizetés;
2. 30 kr. nappali és 60 kr. éjjeli látogatási
díj és
3. 20 kr. halottkémlelési díj, miután a meg-
választandó orvos a halottkémlelést is teljesíteni
tartozik.

Pályázni óhajtok felhivatnak, hogy az 1876.
évi XIV. t. c. 143. §. és az 1886. évi XXII.
t. c. 73. §-ában megkivántató feltételeket és a
magyar nyelv bírását igazoló okmányokkal fel-
szerelt pályázati kérvényeiket folyó évi április
hó 24-éig bezárólag ezen szolgabírósnál nyúj-
tsák be.

Később érkező kérvények figyelembe nem
vétetnek.

Apatin, 1889. évi április hó 9-én.

Főszolgabíró szabadságon:

Harlikovits,

szolgabíró.

3-3

Gyakornok kerestetik.

Egy jó házból való fiu, aki egy
vagy két reál-, vagy gymnasiumi
osztályt végzett, a magyar és szerb
nyelvet bírja, mint üzleti gyakor-
nok azonnal alkalmazást nyerhet
Hódsághon (Bács megye) Schuma-
cher Jakab kézműáru-üzletében, a
hova az ajánlatok intézendők.

2452. szám.
kig. 1889.

Az apatini járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

Kupuszina községében nyugdíjazás folytán
üresedésbe jött községi jegyzői állásra ezenel
pályázat nyitattik; s a választás napja **f. évi
május hó 8-án d. e. 10 órára Kupu-
szina községéhez** tüzetik ki.

Ezen állással következő javadalmazás van
összekötve:

- a) Évi készpénzfizetés 282 forint.
- b) 40 pozsonyi mérő buza.
- c) 12 öl lágy tüzelőfa.
- d) $\frac{3}{4}$ telek föld hasznélvezete, mely után
az adót a község fizeti.
- e) Szabad lakás és a szabályrendeletileg
megállapított napidíjak.

Pályázni kívánók felhivatnak, hogy az 1886.
évi XXII. t. c. 73. és 74. §-ai értelmében fel-
szerelt kérvényeiket **f. évi május hó 1-ig** bezáró-
lag ezen szolgabírósnál annál bizonyosabban
nyújtsák be, mert később érkező pályázatok fi-
gyelembe nem vétetnek.

Apatin, 1889. évi április hó 17-én.

Főszolgabíró szabadságon

Harlikovits Gyula,

szolgabíró.

3-1

210. szám.
1889.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.
c. 102. §-a értelmében ezenel közbírré teszi, hogy
a zombori tek. kir. járásbíró 10892. számú végzése
által öz. Amon Jánosné bezdáni lakos javára Schmidt
János bezdáni lakos ellen 140 frt tőke, ennek 1887.
évi január hó 1-ső napjától számítandó 8% kamatai és
eddig összesen 40 frt 95 kr. perköltség követelés ere-
jéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírói-
lag felülfoglalt és 1101 frt 40 kr-ra becsült szövszék-
butorneműek, ágyneműek, fonalak és műtáka-
ból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 916/1889. sz. kiküldést ren-
delő végzés folytán a helyszínen, vagyis Bezdánban
alperes lakásán leendő eszközzésére **1889-ik évi május
hó 4-ik napjának délutáni 2 órája** határidőül kitézetik
és ahhoz a vetni szándékozók ezenel oly megjegyzés
sel hivatnak meg; hogy az érintett ingóságok ezen
árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében
a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi
LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint
lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1889. évi április hó 19. én.

Cservenka Lajos,

kir. bír. végrehajtó.

2-2

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. c. közön-
ség becses figyelmébe ajánlani
fris töltésű

ásványvizeimet,

továbbá bátor vagyok a t. c. kö-
zönség tudomására hozni, hogy a
rég ismert és jó hatással bíró

borszéki viz főraktárát

birom, és az alatt jegyzett áron
vagyok képes a t. c. közönség b.
rendelkezésére bocsájtani, u. m.:

1 $\frac{1}{16}$ lit. üveg 25 kr. Tisztelettel
1 " " 20 kr. Sztrilich Zsigmond.
 $\frac{1}{2}$ " " 15 kr.

Bérbeadási hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy Moholy község hatá-
rában fekvő, Kerites Ilona tulajdonát képező 234
hold és 8 \square ölből álló házilag kezelt szántóföld,
a rajtalevő gazdasági épületekkel, folyó évi június
1-étől hasznóbérbe kiadatik.

A vetés és az ültetvények átvétele — meg-
állapodás szerint. 3-1

Bővebb értesítést a fenti szolgálat.

Eladó házak Zomborban.

A Zombori Takarékpénztár tu-
lajdonát képező következő házak,
ugymint:

I. a szivaci uton levő, volt Ak-
kermann-féle, két utcára nyíló
koresma-épület és 632 \square udvar
és kert.

II. a vásártéren levő ugyneve-
zett Csillag-kocsma és 888 \square
beltelek.

III. az előbbenivel szomszédos,
szintén a vásártéren levő 573. sz.
cserepfedelű ház és 423 \square udvar
s kert **szabadkézből eladók,**
esetleg **három évre bérbe is**
adatnak.

Bővebb felvilágosítást ad

a Zombori Takarékpénztár
Igazgatósága.

6-3

2448. szám.
kig. 1889.

Bács-Bodrogh megye apatini járás
főszolgabírájától.

Pályázat.

Az apatini járáshoz tartozó alábbi község-
ekben a segéd- és kezelőszemélyzeti létszámban
rendszeresített kertészi állásokra ezenel pályázat
hirdettetik s pályázni kívánók felhivatnak, hogy
Bács-Bodrogh megye 6/kgy. 1887. sz. szabály-
rendelete értelmében felszerelt kérvényüket **folyó
évi április hó 28-ig** ezen szolgabírósnál
nyújtsák be.

A betöltendő állások a következők:

- I. **Apatinban** 42 frt évi fizetéssel.
- II. **Bogojeván** 25 frt évi fizetéssel s az
általa a községi falkolában nevelt és nemesített
facsemeték eladási árának 25%-a.
- III. **Doroszlón** 25 frt évi fizetéssel és 2000
 \square öl föld hasznélvezetével.
- IV. **Monostorszeghen** 100 frt évi fizetés-
sel, természetbeni lakással, mely után az adót a
község fizeti.
- V. **Ó-Sztapáron** 150 frt évi fizetéssel.
- VI. **Prij.-Szt-Ivánon** 40 frt évi fizetéssel.
- VII. **Szöntán** évi 180 frt és szabadlakás,
mely után az adót a község fizeti.

Apatin, 1889. április hó 13.

Ribiczey Béla,

főszolgabíró.

1497. szám.

k. ig. 1889.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zsablyai járás Gyur-
gyevő nagyközségében leköszönés folytán meg-
üresedett, 700 frt évi fizetéssel és természetbeni
lakással javadalmazott községi jegyzői állásra
ezenel pályázatot hirdetek.

Kik ezen állásra pályázni óhajtanak, köte-
lezetnek az 1883. évi I. t. c. 6. §-ában előirt
képesítésüket, a magyar, szerb és német nyelv-
beli ismeretüket, eddigi alkalmazásukat és er-
kölesi magaviseletüket igazoló okmányokkal fel-
szerelt kérvényüket **f. évi április hó 28-áig**
bezárólag alulírottához benyújtani.

Kelt Zsablyán, 1889. évi április hó 10-én.

Raics Miklós,

főszolgabíró.

3-3

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a n. é. közön-
ség becses tudomására hozni, mi-
szerint a 20 év óta Zomborban, a
fő-utcában levő

férfi-ruha üzletemet

1889. évi május hó 1-jétől kezdve
a Gromon-utca, a városháza átelle-
nében, ezelőtt Kaufmann S., jelen-
leg a Zombori Takarékpénztár bér-
házába helyezem át.

Kiváló tisztelettel

Gross S.

6-1

2603. sz.
kig. 1889.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye zombori járásába ke-
belezett Uj-Szivac községében leköszönés folytán
megüresült és 400 frt készpénzzel, 8 köbméter ke-
ményfával javadalmazott segédjegyzői állásra ezen-
nel pályázat nyitattik.

Miről a pályázni kívánók azzal értesítettnek,
hogy kellőleg felszerelt folyamodványaikat legké-
sőbb **f. évi május hó 8-ig** alulírottánál be-
nyújtsák.

Zombor, 1889. április hó 17-én.

Poppovics Dusán,

főszolgabíró.

3-2

Hasznóbéri hirdetmény.

Szt.-tamás-kutasi határon, Beese, Topolya és
zentai országutak mentén van egy birtok, mely
150 distriktusi lánca, vagy kataszteri 206 $\frac{100}{1000}$
hold legjobb minőségű és legrendezettebb mivé-
lési állapotban, egy tagban levő földből, melyen szép
szolid nagyobb gazdasági épületek, 5-6 holdból
álló gyümölcs, szőlő, komló, vetemény és kis rész-
ben díszkertből áll, mely egy vagy több évre a
közel-jövő gazdasági évtől kezdve hasznóbérbe
adandó.

Bérleni szándékozók sziveskedjenek bérlési
ajánlatukkal **Matics János** kir. közjegyzőhöz
Ujvidékre fordulni. 3-1

Eladások.

Elköltözés folytán Sztanisics községében egy,
a legjobb forgalmu helyen, a r. kath. egyház át-
ellenében levő

rőfőskereskedésem
kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó.

Ugyancsak átvehető az **összes üzleti be-
rendezés**, valamint **egy hat lóerejű gőz-
gép** Marschall-féle **cséplőgéppel**, továbbá jó
anyagból épített és a legjobb karban levő **lak-
házam**, mindezek a legjutányosabb árárt.

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

Schäffer Sámuel.

2-1